

Skub!!!

Læs inde i bladet:

18. Kommunistiske Verdensmøde side 9

Kunstig intelligens side 22

Bladfonden

Oktober

I alt kr. 9.942,50

November

I alt kr. 5.303,50

December

Bjarne Holger Rasmussen, Roskilde,	kr. 100,-
Olav Ejde Ernstsens, Hadsund,	kr. 85,-
Hovedstaden, salg af 2 kalendere,	kr. 130,-
Hovedstaden, salg af 1 kalender,	kr. 65,-
Midtjysk distrikt, Ole Odgaard, Brabrand,	kr. 5.280,-
Næstved-fest, halvdelen af overskud,	kr. 2.137,50
Indsamling, Bjarne Rasmussen, Roskilde,	kr. 500,-
Indsamling, Lars Langhoff Stengaard, Korsør.	kr. 60,-
Jens Juhl Nedergaard, Vildbjerg,	kr. 150,-
Indsamlingsliste, Anker Schjerning, Slagelse,	kr. 50,-
Indsamling, salg af 2 Jens Fransen-bøger, Anker Schjerning,	kr. 200,-
Indsamling, salg af Jens Fransen-bog, Anker Schjerning,	kr. 100,25
Hovedstaden, liste 2, Henning Jakobsen, København S,	kr. 1.220,-
Erna & Per Eriksen, Søborg,	kr. 200,-
Indsamling, Gitte Thomsen, Nørresundby,	kr. 1.788,-
Indsamling, salg af Jens Fransens bog, Anker Schjerning,	kr. 60,-
Indsamling, Svend Aage Larsen, Bjæverskov,	kr. 100,-
Hovedstaden, liste 1, Gerhard Wehlitz, Hillerød,	kr. 500,-
Indsamling 18/12 Hovedstaden, liste 8, Lene Wagner, København S,	kr. 1.470,-
Indsamling 18/12 Hovedstaden, Agnes Ruben, København N,	kr. 500,-
Indsamling 18/12 Hovedstaden, Birgit Poulsen, Kastrup,	kr. 500,-
Indsamling 18/12 Hovedstaden, Henning Jakobsen, København S,	kr. 100,-
Indsamling 18/12 Hovedstaden, Ole Stenberg,, København V,	kr. 250,-
Støttebeløb, Pensionisternes Kulturforening,	kr. 500,-
Indsamling, salg af Jens Fransens bog, Anker Schjerning,	kr. 60,-
Per Eriksen, Søborg,	kr. 1.000,-
Indsamling, John Christoffersen, Lumsås,	kr. 500,-
Michael Kræmmer, Sorø,	kr. 200,-
Erna Eriksen, Søborg,	kr. 1.000,-
Midtjysk, salg af 2 kalendere,	kr. 130,-
Midtjysk, Ole Vad Odgaard, Brabrand,	kr. 10.000,-
Indsamling, Henning, Jakobsen, København S,	kr. 50,-
DKP København, Birgit Poulsen, Kastrup,	kr. 8.000,-
Niels Rolskov, Herfølge,	kr. 500,-
Indsamling, Birthe & Jens Fransen, Slagelse,	kr. 500,-
Lilli Swing, Blokhust,	kr. 200,-

I alt kr. 38.185,75

Oktober kvartal i alt kr. 53.631,75

Bidrag til DKP's bladfond kan indsendes på giro 5 00 27 53 (reg.nr. 1551).

Indholdsfortegnelse

Farvel Fidel	side 4
Et historisk besøg	side 7
Tre slag for friheden	side 9
Norges Kommunistiske Parti vil en anden verden	side 11
Rapport fra PCP's XX kongres	side 13
Bertolt Brecht: Kommunardernes resolution	side 16
DKP	side 18
Pensionisternes Kulturforening	side 20
OK 2017	side 21
Kunstig intelligens – drøm eller mareridt?	side 22
Kronik: Når jeg ser et rødt flag smælde	side 26
Debat	side 28
Bøger	side 29
Nytårshilsener	side 29

Fødselsdage

Hans Lund

Frederiksberg

2. januar

85 år

Kurt Kirkedal Laursen

Mårslet

5. januar

65 år

Ib Bauer

Charlottenlund

6. januar

75 år

Kim Pedersen

Lyngby

11. januar

60 år

Erik Fallesen Hansen

Kolding

20. januar

90 år

Tue Tortzen

Hillerød

1. februar

60 år

Torben Anton Hansen

Nørre Snede

8. februar

60 år

Et hjerteligt til lykke til jer alle (og undskyld til dem, der får det for sent) fra redaktion og sekretariat

Forsidebilledet: DKP's og KP's ukrainske gæst Georgi Buiko sammen med folketingsmedlem Christian Juhl foran relieffet i Folketinget til minde om modstandskampens ofre 1940 – 1945. Læs inde i bladet om besøget!

Skub nr. 1 januar 2017

Udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti

Frederikssundsvej 64, 2400 København NV

Tlf.: 33 91 66 44

www.dkp.dk

E-post dkp@dkp.dk

Giro/bank (1551) 5 00 27 53

LaserTryk, Århus

Ansvarshavende redaktør:

Henrik Stamer Hedin

Synspunkter fremsat i signerede artikler dækker ikke nødvendigvis redaktionens eller partiledelsens holdning.

Skub udkommer 4 gange om året. Årsabonnement: Kr. 200

Deadline næste gang den 13. april 2017

1917 – et vendepunkt i verdenshistorien

2017 bliver på mange måder et stort år for arbejderbevægelsen og dens partier. Det er *100-året for Oktoberrevolutionen*, der fuldstændig ændrede verdens gang og betød et mægtigt løft for den revolutionære arbejderbevægelse i mange lande.

Oktoberrevolutionen banede også vej for *Brest-Litovsk freden* i marts 1918, som fulgte op på bolsjevikkerne løfte om at skabe fred på alle fronter. Det løfte holdt regeringen, selv om det skabte dønninger indadtil i RSDAP (b).

Dekretet om fred, der var regeringens første handling efter revolutionen, er et eksempel for nutiden, hvor antallet af krige vokser med eksplosiv fart. Det lærer os, at når arbejderbevægelsen står stærkt, står fredskræfterne stærkt!

2017 er også 100-året for Ib Nørlands fødsel – *Ib Nørland*, der allerede som ungkommunist var med til at præge modstandskampen, bl.a. ved at organisere *folkestrejkerne* i Esbjerg og Odense.

Nørland er født den 29. august og kunne på sin 26 års fødselsdag se frugten af partiets indsats i bruddet med besættelsesmagten og regeringens afgang i 1943.

I den forbindelse er det væsentligt, at fremhæve Ib Nørlands bog *Internationalisme*, der udkom på Tiden i 1980. Den giver et glimrende billede af arbejderbevægelsens vækst fra dannelsen af 1. Internationale i 1864 og fremefter.

Særligt værdifuld er hans fremstilling af brydningerne i partiet i slutningen af 1950'erne, fordi de er et tilbagevendende fænomen i vores bevægelse i imperialismens epoke.

Lars U. Thomsen

Danmarks Kommunistiske Parti

og

Skub's redaktion

ønsker alle

kammerater og læsere et

godt og rødt

hundredår

2017

Billedet er fra bogen *Træk af DKP's presse gennem 60 år*, der udkom i 1979.

Farvel Fidel og tak:

Fidel Castro vil blive savnet i hele verden

Cubas historiske leder Fidel Castro døde i det sene efterår. Vi bringer Dansk-Cubansk Forenings mindeord, som foreningen ønsker at sprede, »for man ved aldrig hvilken historie om Fidel og den cubanske revolution de store medier fortæller«.

Af Sven-Erik Simonsen, formand for Dansk-Cubansk Forening

Den 13. august 1926 blev han født i en afsides provins i Cuba, den 25. november 2016 klokken 22:29 døde Fidel Castro.

I sit lange liv kom Fidel Castro til at forandre Cuba og spille en betydelig rolle i international politik.

Han bliver i disse timer mindet af millioner især i Cuba og Latinamerika. Men også mange mennesker i resten af verden, som forbinder sig med den cubanske revolution og socialismen, sørger over tabet af en global lederskikkelse af et helt særligt format.

Trods født og opvokset i en velstående jordejerfamilie blev Fidel Castro tidligt i sit liv aktiv i den politiske kamp for demokrati, national selvstændighed og et socialistisk Cuba. Under sine jurastudier på Havannas universitet gik han ind i studenterbevægelsen, og allerede inden han afsluttede sine studier, var han politisk engageret i kampen mod det herskende diktatur og USA's store magt i Cuba.

Efter en mislykket opstand den 26. juni 1953 blev Fidel Castro fængslet. Under retssagen førte han som advokat sit eget forsvar. Hans forsvarstale, der er kendt som bogen *Historien vil frikende mig*, sammenfatter det nationale og sociale program for et frit Cuba, som vandt så stor folkelig opbakning, at revo-

lutionen kunne omstyrte diktatoren Batista allerede fem år senere.

1. januar 1959 blev det nye Cuba født. Fidel Castro blev den centrale leder og opfattes som revolutionens leder helt frem til sin død, selvom sygdom i 2006 tvang ham til at opgive de officielle poster. Han havde en særlig evne til at skabe enhed på et grundlag af principper og var derfor i stand til at lede cubaerne gennem vanskelige kampe og hårde år.

Cubanernes pejlemærke

Cubas revolution gennemløb fra 1959 til 1975 en række faser, hvor den skiftede fra at være en national-demokratisk revolution til at blive en erklæret socialistisk revolution. I hele denne omskiftelige proces var Fidel Castro den person, som det store flertal af den cubanske befolkning tog pejling af og viste tillid.

Fra 1970'erne blev den organiserede »Folkemagt« skabt i Cuba med valg hvert femte år til den lovgivende nationalforsamling. Trods den vestlige verdens og de borgerlige mediers kritik af demokratiet i Cuba, så er det et faktum, at Fidel Castro hver femte år blev valgt til landets præsident talrige gange.

Men i 2006 blev Fidel Castro syg og måtte overlade både posten som præsident og posten som formand for Cubas Kommunistiske Parti til Raúl Castro, der var valgt til vicepræsident og næstformand i partiet og som havde kæmpet side om side med Fidel Castro siden opstanden i 1953.

Fidel Castro kom sig aldrig helt efter sin alvorlige sygdom, men fra sygesengen og siden fra sit hjem bidrog han til den politiske debat om løsningen af Cubas problemer, og han udtalte sig om internationale spørgsmål. Gennem sine skriftlige kommentarer, der blev kendt som »Refleksioner fra Fidel Castro« spillede han fortsat en betydelig rolle.

Næsten hver gang udenlandske statsledere eller internationale personligheder besøgte Cuba, aflagde de visit hos Fidel Castro. Under CELAC-topmødet i Havanna for stats- og regeringsledere fra Latinamerika og Caribien i januar 2014 var en lang række af gæsterne på besøg hos Fidel Castro. Det gjaldt også FN's generalsekretær Ban Ki-moon.

Hans store viden og åbenhed, hans politiske lederevner og hans principfasthed og notoriske ærlighed gav Fidel Castro et berettiget ry og en meget stor politisk gennemslagskraft både hjemme i Cuba og ude i verden.

Fidel og Che

Da revolutionen havde sejret i Cuba understøttede Cuba revolutionære kampe andre steder i verden. Mest kendt er det, at Fidel Castros nære ven og politiske allierede, argentineren Ernesto Che Guevara drog til Congo og siden til Bolivia for at kæmpe revolutionær frihedskamp mod imperialismen og kolonialismen. Fidel Castro påtog sig ledelsen af det frie Cuba, men internationalismen var også hjerteblod for Fidel Castro.

Samtidigt med at analfabetismen, hjemløsheden og sulten blev udryddet i Cuba, samtidigt med at arbejdsløsheden og den

kapitalistiske udbytning blev afskaffet i Cuba, nærrede Cuba frihedskampen ude i verden – i nogle tilfælde en væbnet frihedskamp men oftest den fredelige kamp for uddannelse, sundhed samt social og økonomisk udvikling. For retten til livet, som Fidel Castro påpegede igen og igen, når polemikken gik om brud på menneskerettigheder og kampen for menneskerettighederne.

Opmuntret af Fidel Castro drog tusinder af cubanere ud til lande i Afrika, Asien og Latinamerika for at virke som lærere, læger, sygeplejersker, ingeniører, agronomer, bygningsarbejdere og soldater.

Millioner har lært at læse af en cubansk lærer. Millioner er blevet vaccineret, og hundrede tusinder har bevaret livet på grund af cubanske lægers arbejde i verden. Angola fastholdt sin nyvundne frihed i 1975 på grund af militær solidaritet fra Cuba. ANC i Sydafrika blev lovlig og Nelson Mandela blev sluppet ud af fangehullet, fordi cubanske og angolanske soldater knækkede det sydafrikanske apartheidregimes hær under slaget i Cuito Cuanavale i det sydlige Angola.

Titusinder af børn og unge fra Palæstina, Vestsahara, Nicaragua, Guinea Bissau, Vietnam og snesevis af andre lande har været i Cuba for at få en uddannelse.

DKP udtaler ved sin internationale sekretær Bjarne Rasmussen:

Arven efter Fidel Castro er en inspiration i vor kamp

I anledning af Fidel Castros død vil Danmarks Kommunistiske Parti udtrykke sin fortsatte solidaritet med Cuba og med det cubanske folks kamp for at udvikle socialismen i deres land. Selv om meddelelsen om Fidels død ikke var uventet, berører den os alle. Fidel skilte vandene. For os, der kæmper for fred, frihed og socialisme, var han en stadig inspiration. For verdens imperialistiske kræfter var han en fjende, som de gjorde alt for at bekæmpe, også ved direkte attentater på hans liv.

Historien har allerede frikendt ham for hans kamp mod Batistas diktatur. Historien vil også frikende ham for de uhyrlige anklager, som hans fjender gennem tiderne har rettet mod ham.

Vi ser Fidel som den fremmeste repræsentant for cubanernes kamp, først mod diktaturet og derefter for at opbygge en stat, der reelt er udtryk for folkets vilje, for opbygningen af det socialistiske samfund.

Fidel og med ham Cuba skal også anerkendes for deres aldrig svigtende solidaritet med folk, der kæmper for deres frihed og selvbestemmelse, for deres støtte til udviklingen i andre lande, uanset det har været med opbygning af sundhedsvæsen eller opbygning af undervisningsvæsen. Mange lande kan takke Cuba for sådan uvurderlig hjælp.

Fidel og Cuba har også stået i spidsen for at samle såvel de latinamerikanske lande som de alliancefri lande i verden, så de står stærkere overfor de imperialistiske magter, der forsøger at dominere verden. Denne indsats har været med til at sikre, at verden er et tryggere sted end det ellers har været.

Vi er sikre på, at Cuba vil vise, at arven efter Fidel Castro er styrkelse af kampen for at udvikle det socialistiske samfund og styrke kampen mod imperialismen. Såvel i sorgen over Fidels død som i den videre kamp for fred og socialisme vil Danmarks Kommunistiske Parti solidarisk stå sammen med den cubanske befolkning.

Æret være Fidel Castros minde.

Den cubanske kunstner Martalena hørte til Fidels lidenskabelige beundrere og har malet ham flere gange. Billedet er taget i hendes atelier i Habana. – Foto: Skub

Da diktatorerne tog magten i Chile og de fleste andre lande i Sydamerika i 1970'erne, åbnede Cuba døren for de politiske flygtninge.

Da Muren faldt

Frem til 1990 var Cuba tæt forbundet med Sovjetunionen og de socialistiske lande i Østeuropa.

Som leder af det socialistiske Cuba så Fidel Castro tidligere end de fleste, hvilken vej det gik i Sovjetunionen og Østeuropa. Fra 1985 stillede han sig i spidsen for en »rettelseskampagne« i Cuba, hvor der blev set kritisk på alle dele af samfundets funktion, på mangler, svagheder og korruption. Og kritikken blev fulgt op af handling.

Det er sandsynligt, at socialismen i Cuba var faldet sammen med Murens fald, hvis ikke ledelsen i Cuba med Fidel Castro i spidsen havde gennemført denne rettelseskampagne, der gav befolkningen tilliden til et socialistisk Cuba.

Under den nye verdensorden stillede Fidel Castro sig hjemme i Cuba i spidsen for at forsvare socialismen og ude i verden i spidsen for at opbygge en alliance for at søge at forhindre, at den sejrende og magtfuldkomne kapitalisme ødelægger menneskers levevilkår med krige, forurening, rovdrit på naturens ressourcer og klimabelastning. Fra FN's miljøtopmøde i Rio de Janeiro i 1992 over topmødet for retten til social udvikling i København i 1995 og FN's Milleniumtopmøde i FN's hovedkvarter i 2000 insisterede Fidel Castro på nødvendigheden af et opgør med en uhæmmet nyliberal markedsøkonomi.

Sådan kom Fidel Castro til at spille en central rolle i at skabe dele af den globale enhed mellem folkelige kræfter og folkelige regeringer, der krævede politisk indflydelse: På WTO-mødet i Seattle, ved Verdens Sociale Fora og på klimatopmøder med mere.

Fidel Castro kom som Cubas præsident også til at spille en vigtig rolle i genrejsningen af De Alliancefri Landes Bevægelse (NAM), som Cuba var formand for i to omgange – senest mellem 2003 og 2006. NAM er i dag med sine 137 medlemslande en vigtig ramme om ulandes og udviklingslandes kamp

for egne og fælles interesser.

Fidel Castro og Latinamerika

Af særlig betydning har det været, at Fidel Castro som Cubas leder har kæmpet for enhed i Latinamerika. Kæmpet for en forenet region, der kunne sætte en stopper for USA's og den vestlige imperialismes udplynning af landene; en plyndring, der har dømt millioner til underudvikling, nød og død.

Fra slutningen af 1990'erne udviklede der sig en særlig alliance mellem Cuba og Venezuela – mellem Fidel Castro og den handlekraftige folkelige leder Hugo Chávez i Venezuela. De to delte visionen om et frit og forenet latinamerika, »Vores Amerika«, som folkene i Latinamerika kaldet det. Deres initiativer nærrede bevægelser i alle lande i regionen. I nogle lande som Bolivia, Ecuador og Nicaragua vandt Evo Morales, Rafael Correa og Daniel Ortega regeringsmagten på politiske programmer med samme indhold og perspektiv.

Flere lande kom til. Latinamerikas venstreølge rejste sig. ALBA-samarbejdet, som bygger på solidaritet og samarbejde, blev skabt som et udtrykkeligt modstykke til nyliberal frihandel med morderisk konkurrence. CELAC – Sammenslutningen af Stater i Latinamerika og Caribien – forsvarede 580 millioner latinamerikaneres økonomiske og sociale interesser, deres politiske suverænitet og deres værdighed mod USA, der har behandlet hele regionen som sin »baggård« i over 100 år, fra før Fidel Castro blev født, og det er ikke slut.

Men en hel verdensdel siger i disse timer og dage Fidel Castro tak for hans livlange kamp for retten til livet, værdighed og en tryk fremtid.

Fidel drog sit sidste åndedræt nærmest symbolsk præcis 70 år efter at han den 25. november 1956 stod ud fra Mexicos kyst i skibet Granma med kurs mod Cuba for sammen med 81 andre revolutionære at indlede det, som skulle blive sidste fase i den væbnede kamp mod diktaturet og for et frit Cuba.

Han kæmpede hele livet og sætter et udsletteligt minde.

Æret være hans minde!

Et historisk besøg

I Ukraine udspilles kampen mellem fremskridt og reaktion i en version, der er lærerig for alle. Den ukrainske regering fortsætter sin undertrykkelse af anderledes tænkende, herunder det kommunistiske parti. Fascistiske bander terroriserer anderledes tænkende. Om disse ting fortalte en ukrainsk kommunist under et besøg i efteråret, og vi bragte hans tale i novembernummeret. Her følger noget om baggrunden.

Af Bjarne Rasmussen

I Ukraine ser vi en politikudvikling, som på alle måder går i den forkerte retning, hvis man ser det fra befolkningens side. Det er ganske vist ikke det eneste sted i Europa, hvor højrekræfterne vejrer morgenluft. Her kan bare henvises til Polen og til Gyl-dent Morgengry i Grækenland. Men situationen i Ukraine er alligevel noget særligt fordi bl.a. EU's indsats her er dikteret af det overordnende mål at isolere Rusland og sikre kontrollen over alle lande, som grænser op til Rusland. Kræfter som arbejder for lige rettigheder til alle borgere i Ukraine bliver karakteriseret som russiske undercoveragenter, både i USA, EU-landene og i Ukraine.

På den baggrund havde DKP og KP inviteret en repræsentant fra Ukraines Kommunistiske Parti til at besøge Danmark og fortælle om forholdene i Ukraine, som Ukraines Kommunistiske Parti ser dem.

Efter en del vanskeligheder blev besøget endelig gennemført i slutningen af september måned 2016. Da ankom *Georgi*

Det offentlige møde i Århus

Det offentlige møde i København

Buiko, som er medlem af partiets ledelse, tidligere parlamentsmedlem og formand for Ukraines Antifascistiske Komite. I løbet af den lille uge han opholdt sig i Danmark nåede han at tale ved to offentlige møder. Et i København og et i Århus. Han nåede at mødes med formændene for såvel DKP som KP, altså Henrik Hedin og Jørgen Petersen. Desuden mødtes han med Carsten Andersen, som er aktiv i fredsbevægelsen »Århus mod Krig og Terror«, og endelig et længerevarende møde med folketingsmedlem Christian Juhl (Enhedslisten), som foruden samtale mellem de to også indeholdt en rundtur i Folketinget.

De offentlige møder tiltrak hver ca. 40 deltagere, og der var efter Georgi Buikos oplæg god tid til at stille spørgsmål og få hans svar på dem. Talen kan ses i sidste nummer af *Skub*. Spørgsmålene handlede om alt muligt fra situationen på Krim og i Østukraine til forfølgelsen af det kommunistiske parti, om tilstandene i øvrigt i Ukraine, om udsigten til forandringer i selve Ukraine og til fredsslutning mellem regeringen i Kiev og de østukrainske områder.

Ukraines Kommunistiske Parti oplever vilkårlig forfølgelse af partiets medlemmer. I en række tilfælde fører det til indespærring og retsforfølgelse. Et eksempel herpå var arrestationen af partiets formand i Kharkov Alla Aleksandrovskya. Hun er lidt oppe i årene og lider af en kronisk sygdom. Hun får ikke den pleje og den medicin hun har brug for, og det er usikkert hvornår hun kan komme for retten. Hun er anklaget for separatisme og for at have at have bestukket medlemmer af det lokale råd til at stemme for separatistiske forslag. Der er ikke fremlagt

Buiko og folketingsmedlem Christian Juhl, Enhedslisten, ved de danske grundlove

beviser for nogen af påstandene. Hun er så syg, så hun risikerer at dø i fængslet, hvis der ikke sker noget. Derfor har Ukraines Kommunistiske Parti opfordret sine samarbejdspartnere og alle andre demokratiske kræfter i andre lande til at protestere overfor den ukrainske regering og kræve hende løsladt og en retfærdig retssag, hvis en sådan gennemføres. DKP og KP har sammen udarbejdet en sådan solidaritetserklæring og sendt den til vor egen regering, til Danmarks Ambassade i Kiev, men også til den Ukrainske Ambassade i Danmark.

Ukraines ambassade svarede ved at henvise til en redegørelse på den ukrainske regerings hjemmeside. Hovedindholdet her er, at Alla Aleksandrovskya og hendes søn er agenter for den russiske regering og at deres aktiviteter alene har til formål at give Rusland anledning til at påstå at større områder i Ukraine ønsker selvstændighed.

Intet af det har noget med virkeligheden at gøre. Ifølge Georgi Buiko er det det kommunistiske partis holdning, at spørgsmålet om de østlige provinser fremtid skal afgøres gennem direkte forhandlinger mellem regeringen i Kiev og de pågældende regioner.

Buiko understregede igen og igen, at et af de grundlæggende problemer var, at regeringen har afskaffet russisk som nationalt sprog uanset at det meget store flertal af borgerne i Ukraine har russisk som deres primære sprog. Men som det også fremgik af hans tale, er der mange andre problemer skabt af regeringens politik.

Her er undertrykkelsen af det kommunistiske parti selvfølgelig et særligt kapitel. Retten i Kiev har forbudt partiet på baggrund af en lov som kriminaliserer kommunistisk virksomhed. Selv om denne afgørelse er appelleret og også indbragt for internationale menneskerettighedsorganer, betyder det bl.a., at partiets avis *Kommunist* ikke kan udkomme. Medlemmer af partiet lever i usikkerhed. De ved aldrig hvornår de vil blive antastet af politiet og få deres hjem gennemrodet med risiko for at få plantet falske beviser.

Partiet har oparbejdet et beredskab, der hurtigt kan komme til stede ved sådanne begivenheder, så politiets optræden kan dokumenteres. Selv partiets formand bliver jævnligt tilbageholdt og ført til afhøring. Hidtil er han dog blevet sat på fri fod igen efter endt afhøring.

Georgi Buikos besøg i Danmark var jo en oplagt mulighed for den danske presse at få en direkte kontakt til en aktiv borger i Ukraine og samtidig få mulighed for at få sagen belyst fra en anden side end den der normalt fremføres i danske medier. Desværre var der ikke andre end *Arbejderen* som viste interesse for at få en sådan kontakt.

Alligevel vurderer jeg at besøget var en succes. Mange mennesker har i dag et andet udgangspunkt for at vurdere historierne fra Ukraine og kan på den baggrund indgå mere kvalificeret i debatten om netop dette spørgsmål.

En del af dem dukkede op, da vi havde inviteret til et lille afskedsarrangement dagen før Georgi Buiko skulle tilbage til Ukraine. Han gav udtryk for, at det havde meget stor betydning for Ukraines Kommunistiske Parti at mærke solidariteten fra andre kommunistiske partier, og takkede for indbydelsen til at besøge Danmark. De arrangerende partier takkede for hans indsats under besøget.

En anden erfaring fra besøget er, at et sådant arrangement åbner for samarbejde med mange forskellige kræfter. På den ene side forløb samarbejdet mellem DKP og KP godt. På den anden side ville besøget ikke have kunnet gennemføres, hvis ikke en række andre personer havde hjulpet med tilrettelæggelse, med tolkning og så videre.

Situationen i Ukraine er stadig meget alvorlig, ligesom Ukraines Kommunistiske Parti stadig er udsat for undertrykkelse og forfølgelse. Så vi må fortsat følge udviklingen i Ukraine nøje.

Buiko i lufthavnen sammen med Aksel Carlsen, der som opvokset i Sovjetunionen og ekspert i russiske og postsovjeteriske forhold spillede en nøglerolle i gennemførelsen af besøget

Tre slag for friheden

Det 18. Kommunistiske Verdensmøde (eller *International Meeting of Communist and Workers' Parties*) fandt sted i Hanoi, Vietnam, fra den 28. til den 30. oktober 2016. Mødet havde deltagelse af 108 delegerede fra 58 partier over hele verden. DKP var repræsenteret ved sin formand og redaktør, som holdt denne tale og har taget billederne.

Af Henrik Stamer Hedin

Det er en stor ære for mig – og sikkert for os alle – at tale her i Hanoi, hovedstaden i det land, som så heltmodigt gjorde modstand mod USA's imperialistiske aggression – en modstandskamp, som inspirerede en hel generation af unge mennesker, min egen generation, formede vort syn på verden og blev genstand for en solidaritetsbevægelse, der bidrog betragteligt til at mobilisere og styrke alle demokratiske kræfter verden over.

I vore dages kriseramte verden har den imperialistiske aggression sit fokus på Syrien og i Ukraine. Krigene i disse to lande hænger sammen. De betegnes borgerkrige, men i virkeligheden er de imperialistiske aggressionskrige i forklædning; de bringer verdens stormagter i direkte konfrontation med hinanden.

Sidste år nævnede jeg meget forsigtigt den mulighed, at kampene i Syrien og Ukraine kunne udvikle sig til en global konflikt. Dengang var der kun meget få, der dristede sig til gå så langt. I år er der adskillige, der har brugt ordene »tredje verdenskrig« – blandt dem en tidligere fremtrædende skikkelse i den kommunistiske verdensbevægelse, Mikhail Gorbatsjov. Flere taler om en »ny kold krig« eller, endnu mere forsigtigt, om, at en ny kold krig »nærmer sig«. Selvfølgelig skal man ikke råbe »ulven kommer«, men det må siges, at den »nye kolde krig« ikke bare nærmer sig – vi står midt i den, hvis ikke det er endnu værre. Situationen er for alvor skræmmende.

Udtrykket »kold krig« blev brugt om den meget lange fredsperiode, der i Europa fulgte efter den anden verdenskrig. Der var fred i denne periode, fordi Sovjetunionen og den socia-

listiske lejr var stærke nok til at afskrække imperialismen fra at starte endnu en kontinental krig. Der var krige i andre dele af verden – her, for eksempel – men i næsten halvtreds år ikke i Europa. Situationen i dag er langt farligere, fordi der ikke er nogen Sovjetunion og ingen socialisme i Europa, og fordi imperialismen står stærkere og mere samlet. Vi har nu igen oplevet krig i Europa; igen står stormagterne fjendtligt over for hinanden, og selv om Rusland ikke er Sovjetunionen, er USA's holdning til det den samme; der er krig i Mellemøsten og har været det i efterhånden mange år i egnene omkring Sortehavet; og igen trues både Nord- og Sydamerika af reaktionens mørke kræfter.

Over for disse overhængende trusler mod menneskeheden står der heldigvis, fristes man til at sige, selv om det ikke har noget med held at gøre, modsatrettede tendenser. Imperialismen står måske nok stærkere og mere samlet end for halvtreds eller bare fyre år siden, men den hemsøges også af stærke centrifugale tendenser. Den Europæiske Union var den afgørende faktor bag samlingen af imperialismen; i dag er EU i opløsning. Det første slag ramte den allerede ved grundlæggelsen i form af det danske *Nej* til Maastricht-traktaten i starten af 90'erne og den påfølgende indførelse af de fire danske undtagelser eller »forbehold«. De betød, at Danmark til dels bevarede sin uafhængighed af EU-superstaten. Denne delvise uafhængighed blev bekræftet i 2000, da det danske folk for anden gang stemte nej til indførelsen af euro'en; og den blev bekræftet endnu en gang sidste vinter, da endnu en af undtagelserne blev sat under afstemning med samme resultat: Afskaffelse af retsundtagelsen blev forkastet, hvilket betyder, at Danmark ikke bliver undergivet det nye overnationale EU-politi, som Europol nu bliver til, men fortsætter med at have sit eget politi, kontrol med sine egne grænser og så videre – vigtige bestanddele af den nationale uafhængighed.

Det alvorligste slag indtil nu kom i sommers med den britiske beslutning om udmeldelse af EU – *Brexit*. Det rystede for alvor EU-politikernes selvtilid, og muligheden for en opløsning af EU diskuteres nu åbent. Den danske modstandsbevægelse har allerede søsat en kampagne for en ny folkeafstemning om, at Danmark skal følge Storbritannien og

Krigsmuseet i Hanoi, som drives af hæren, fortæller om befrielseskrigen og om den »amerikanske krig« – det, vi herhjemme kalder Vietnam-krigen.

Under befrielseskrigen boede Ho Chi Minh i en hytte på pæle. Den er senere genopført i parken bag det gamle præsidentpalads i Hanoi og er et yndet turistmål, som også verdensmødedeltagerne skulle se.

melde sig helt ud af EU – ligesom vi i sin tid i '72 fulgte Storbritannien ind i det daværende EF.

Endelig, for blot et par dage siden, brød CETA-handelsaftalen mellem Canada og EU sammen på grund af modstand fra den belgiske region Vallonien*. Det var i sig selv en god ting, fordi CETA ligesom TTIP er skræddersyet til den transnationale kapitals behov for ét fælles verdensmarked, hvor de samme regler gælder alle vegne og regeringerne er underlagt de transnationale monopoler, hvilket er den egentlige betydning af de to aftalers investorbeskyttelsesklausuler, og af samme grund strider den imod almindelige menneskers interesser. Men at det ikke lykkedes at få aftalen igennem, afslørede også hele EU-konstruktionens svaghed og fik selv de mest højtstående EU-embedsfolk til at ytre alvorlig tvivl om dens evne til at fungere politisk.

EU-projektet er altså inden for et enkelt år blevet ramt af tre alvorlige slag. De betyder ikke blot, at Storbritannien og Danmark genvinder deres frihed, og at Europas folk friholdes for

Fra krigsmuseets udendørs udstilling af nedskudte amerikanske fly og erobret krigsmateriel.

Verdensmødedeltagerne besøgte også en tekstilfabrik i Hanoi.

ødelæggende handelsaftaler; de truer også selve EU's eksistens og dermed de bremses, som EU har lagt på enhver progressiv udvikling i Europa og i store dele af verden. I et videre perspektiv åbner de op for mindskelse af spændingerne i verden.

Den vigtigste opgave for danske kommunister i dag er at bidrage til at få Danmark ud af EU – at støtte og styrke den modstandsbevægelse, som er samlet i Folkebevægelsen mod EU, og at deltage i kampagnen for et *Dexit*. Det tror jeg, alle danske kommunister er enige om, uagtet bevægelsen er delt op på ikke mindre end fire forskellige partier. En anden vigtig opgave er at oplyse offentligheden om, hvad der i virkeligheden foregår i Ukraine og Syrien, og forsøge at bryde den næsten enerådende konsensus blandt medier og politikere. Det er en svær opgave, fordi de fleste danskere tror fuldt og fast på eventyrene om Putins aggressivitet og så videre; de har aldrig hørt andet.

Den kommunistiske bevægelse i Danmark er ikke kun splittet, men meget svag; at opretholde fire adskilte partiorganisationer er et stort spild af ressourcer. De to opgaver, jeg har nævnt, lægger beslag på hovedparten af vore forenede kræfter.

Oversat fra engelsk

* Under Verdensmødet, men efter at talen var holdt, blev det meddelt af Belgiens Arbejderparti, at CETA-aftalen alligevel ville gå igennem; regionsregeringen i Vallonien var blevet banket på plads.

Norges Kommunistiske Parti vil en anden verden!

Det viste sig med al ønskelig tydelighed ved partiets kongres d. 5.-6. november 2016, såvel ved de mange indlæg på kongressen som i beretningen og beskrivelsen af partiets opgaver i den kommende periode.

Af Bjarne Rasmussen, DKP's repræsentant ved kongressen

Kongressen fandt sted i Trondhjem eller lokalt Trondheim, som jo ligger nogenlunde midt i landet. Det er ikke hver dag medlemmer af partiet fra de nordligste egne og de sydligste egne mødes personligt. Dertil er afstandene i Norge for store og flypriserne for høje. Derfor var kongressen ikke bare partiets højeste myndighed, men også anledning til mange personlige gensyn.

Norges Kommunistiske Parti lægger megen vægt på samarbejdet mellem de nordiske kommunistiske partier, og der var da også foruden fra DKP gæster fra Kommunistisk Parti i Danmark og Sveriges Kommunistiske Parti.

Jeg kom til Trondhjem dagen før kongressen og mødte kammerater fra NKP på hotellet, men fik også lejlighed til at opleve denne gamle historiske by, præget af historie og adgang til havet. Uanset, hvor man går i byen, har man udsigt til den imponerende domkirke. På den måde ligner den min hjemby Roskilde. På byens torv var der denne dag desuden udsigt til en arbejderdemonstration eller rettere anledning til at deltage i en. Det var elarbejderne, som markerede de krav, de på 4. uge strejkede for. Deres arbejdsgiver vil forringe arbejdsbetingelserne for dem af forbundets medlemmer, der er beredskabsvagter for hele elnettet i Norge. De vil nedsætte antallet af hviledage efter en vagt fra 3 til 2 dage. Begrundelse er, at nu har vagterne jo mobiltelefon! Strejken kom til at vare i 7 uger og endte med en aftale, der forudsætter en lokal aftale om hviletid, men samtidig gør det frivilligt for elarbejderne at deltage i vagtordningen.

El-arbejdere demonstrerer i Trondhjem mod forringelse af arbejdsvilkår.

Det var et sidespring, men alligevel en god optakt til kongressen at se de mange fagforeningsfaner blive luftet og at såvel NKP som ungkommunisterne var til stede ved demonstrationen.

Norges kommunistiske parti er som DKP et lille parti med under 200 medlemmer. Det forhindrer ikke, at partiet har mange lokale afdelinger, der hver især planlægger lokale aktiviteter. Deltagerne i kongressen kunne da også berette om deltagelse i fredsaktiviteter, faglige bevægelser, pensionistforeninger og meget andet. Men de kunne også fortælle om vanskelighederne, der hvor der kun var få kommunister i området. I den forløbne periode har medlemstallet været stabilt, og, ikke overraskende, er et af målene for den kommende kongresperiode at øge medlemstallet.

Centralkomiteens beretning blev fremlagt af partiets konstituerede leder *Runa Evensen*. Hun er blevet formand i kongresperioden forløb. Beretningen var præget af vurderinger og oplæg til politisk handling, som vi i DKP sagtens kan skrive under på som væsentlige. Det var et grundlag for beretningen, at partiet ønsker på eget grundlag at opbygge en politik, som kan danne baggrund for kampen

NKP's leder Runa Evensen. Indsat i billedet partiets logo.

mod kapitalisme og imperialisme og for indførelse af socialisme. Det ses bl.a. ved at NKP ser sig selv som det eneste revolutionære parti i Norge. Det prægede også debatten om samarbejde med andre socialistiske bevægelser i landet. Et forslag om at samarbejde med »Rødt« og Socialistiske Venstreparti om at skabe et samlet stærkt alternativ til venstre for Socialdemokratiet blev afvist. Begrundelsen var at et formelt samarbejde vil gøre det vanskeligere at opstille et reelt alternativ til det nuværende samfund. Det betyder ikke, at kommunisterne ikke konkret kan samarbejde med andre kræfter i konkrete spørgsmål. Her lægger partiet vægt på arbejdet i fagbevægelse, fredsbevægelsen og andre folkelige bevægelser som i deres arbejde reelt er en del af modstanden mod kapitalismen. Samtidig lægges megen vægt på at få præsenteret partiets politik. Dette er formodentlig også grundlaget for, at partiet i videst muligt omfang forsøger at opstille selvstændigt til såvel lokale som landsdækkende valg. Dog kan det jo kun ske i kredse, hvor det har vist sig muligt at samle de nødvendige stillere. Så mange kræfter som muligt skal ved stortingsvalget bruges i kredse, hvor der er en reel mulighed for at få mindst 500 stemmer. Det vil nemlig føre til, at der ikke skal samles stillere næste gang. Et forslag om at prioriterer kræfterne anderledes og ikke opstille til valg blev afvist.

De politiske og organisatoriske opgaver, som de fremgår af

beretning, debat og beslutninger synes overvældende for et lille parti som det norske. Men for en tilhører synes udgangspunktet da også at være at opstille alle de opgaver, som et kommunistisk parti burde påtage sig, og opstille de politiske mål, der svarer hertil, og at den aktuelle opgave derefter er at vurdere, hvilke opgaver der er vigtigst og som det er muligt at løse her og nu. Men også hele tiden være opmærksom på, hvordan der skaffes kræfter til at forbedre og udvikle indsatsen.

Mange spørgsmål blev selvfølgelig rejst i debatten, men bortset fra nogle mindre debatter med en vis uenighed var indtrykket, at partiet står samlet om politik, organisering, politiske mål og forholdet til andre partier og bevægelser i Norge. Der var dog en lidt længere debat om forståelse af udviklingen i Kina. Hvor nogle stillede sig kritisk til den udvikling af kapitalismelignende produktionsforhold, som præger Kina, og andre fastholdt at denne udvikling er nødvendig for at Kinas Kommunistiske Parti kan opfylde sine løfter om at sikre befolkningen bedre levevilkår. Men det var mere en teoretisk drøftelse, som ikke påvirkede den samlede vurdering af hvad der må gøres.

Der synes også at være enighed om, at partiets principprogram og politiske program i øvrigt trænger til at blive opdateret, så de baserer sig på de norske kommunisters aktuelle vurdering af verden, kampen mod imperialismen og for socialisme i Norge. Der skal være stortingsvalg i efteråret 2017, så inden da skal partiet politiske program foreligge. Det skal indgå i valgkampen og præsentationen af Norges Kommunistiske Parti. Det er partiets håb at et nyt principprogram kan være på plads samtidig.

Udgivelsen af partiets 14-dagesblad *Friheten* er en opgave, som er prioriteret højt i partiet. Så arbejdet for at skabe flere abonnenter, udvikle indholdet, forbedre layout og hvad der ellers kræves af bladudgivere blev vendt på kongressen. Det var imponerende at få at vide, at bladet nu er på 28 sider, i flere farver og altså udkommer hver 14. dag. Desuden er det lykket

des at få bladet placeret i en række kiosker med et løssalg svarende til andre nicheblades. Så der var også fokus på at udvikle løssalget, bl.a. ved at sikre at bladet ligger fremme i de kiosker, der fører det. Der blev lagt op til at partiets løssalg af bladet fast skal finde sted i forbindelse med udgivelsen af hvert eneste nummer. Et træk som også er kendt af danske kommunister er, at bladet har brug for økonomisk støtte fra partimedlemmer, abonnenter og venner i øvrigt.

Kongressen vedtog to politiske udtalelser, som hver illustrerer vigtige aspekter i partiets strategi. Den ene var en protest mod et forslag om, at USA skal have mulighed for at udstationere tropper i Norge. Forslaget er klart en provokation i forhold til Rusland og kan kun være med til at skærpe modsætningerne i verden og dermed er det en trussel mod freden.

Den anden udtalelse drejede sig om at fastholde togdriften i offentligt regi. I Norge som i Danmark er der en borgerlig regering, hvor »konkurrenceudsættelse« er et nøgleord i dens forsøg på at privatisere det offentlige område.

Endelig valgte kongressen ny ledelse, stort set i enighed. En af partiets faglige profiler, som op til kongressen havde markeret sig med en række forslag om ændring af partiets struktur og prioriteringer, blev ikke valgt til centralkomiteen, men dog som personlig suppleant for et valgt ek-medlem.

Centralkomiteen valgte ved et kort møde i forlængelse af kongressen ny daglig ledelse, herunder Runa Evensen som leder (formand).

Kongressen sluttede så betids, at der var tid til for mig og KPiD's to repræsentanter på kongressen at gå en tur i den gamle bydel langs elven. Et område med gamle smukke pakhuse, der vidner om en stor handelsaktivitet historisk set. Turen kunne slutes med kaffe og vafler med sylt og rømme i en af de mange cafeer, som har indtaget byen.

Bjarne Rasmussens tale på kongressen i Trondhjem blev bragt i Skub november 2016. – Red.

Rapport fra PCP's XX kongres

Undertegnede deltog som DKP's gæst i kongressen, som blev afholdt i dagene 2.-4. december 2016 i arbejderkommunen Almada i et multisportscenter med plads og andre faciliteter til at betjene op til 2.000 mennesker. Her kommer en personlig beretning fra begivenheden.

Af Luis Monteiro

Mange delegerede og mange gæster

Ca. 900 delegerede (1 valgt delegeret pr. 6 medlemmer i grundorganisationerne), CK's 120 medlemmer, 100 gæster fra 65 broderpartier og 51 lande verden over, ca. 500 indenlandske gæster samt et stort antal frivillige og funktionærer, der sikrede den praktiske gennemførelse, deltog i kongressen.

Fra Danmark deltog undertegnede fra DKP og Betty Frydensbjerg Carlsson fra KPID.

132 delegerede fik ordet under kongressen, og indlæggene fra verdens brændpunkter, bl.a. Cuba, Syrien, Mozambique, Ukraine og Palæstina fik hele kongressen til at løfte sig i et udtryk for ægte international solidaritet.

Hovedparolerne på kongressen

Hallen var prydet med en række hovedparoler på væggene midt imellem de røde og grønne farver og blomsterne:

- NOK er NOK! Nej til EU og Euro!
- Arbejde – Rettigheder – Produktion – Suverænitet
- Aprilværdierne i Portugals fremtid
- PCP med de portugisiske arbejdere – for et avanceret, folkeligt demokrati frem mod Socialismen!

Teser til diskussion

I månederne forud for kongressen havde CK forspurgt grundorganisationerne, hvilke temaer partiet skulle diskutere op til kongressen og på kongressen. Da denne proces var overstået, udarbejdede CK et første udkast til teser, som skulle diskuteres videre i grundorganisationerne: arbejdspladsceller, kvartersafdelinger i byer, by-, distrikts- og regionsorganisationer. Til dette udkast kom så flere input, og på kongressen vedtoges det endelige dokument, som omfattede følgende:

- Den internationale situation: kapitalismens krise, imperialismestadiet, folkenes og arbejderklassernes kamp og Socialismen som alternativet.
- Den nationale situation: højrepolitikken, EU, parlamentsvalget i oktober 2015 og mulighederne for en venstrepolitik når højregeringen blev vraget af vælgerne.
- Klassekampen og folkets kamp for et venstredrejet politisk alternativ.

- PCP – arbejdernes og folkets parti, intern organisatorisk udvikling og fremtiden.

»Fremskredent demokrati«

Et emne, der blev diskuteret meget på kongressen og op til den. Begrebet henviser til en situation, hvor klassekampen og folkets pres tvinger en fase igennem, der på en tidslinie ligger mellem kapitalismen og socialismen og som åbner op for grundlæggende ændringer af det portugisiske samfund. En fase, der ligger i direkte forlængelse af den revolutionære udvikling fra 1974-76, umiddelbart efter Nellikerevolutionen, hvor klassekampen gennemtvang en række landvindinger: indførelse af tale- og forsamlingsfrihed, en landbrugsreform, der afleverede jorden til landarbejderne, nationaliseringer af nøglesektorer af økonomien, arbejderkontrol på virksomhederne samt uafhængighedsprocessen for de afrikanske kolonier.

Begrebet »fremskredent demokrati« kender de danske kommunister fra DKP's program af 1976 under navnet »antimonopolistisk demokrati«.

Bilaterale møder

Sideløbende med kongressen – i lighed med under *Avante!* festivalen – havde de fleste af PCP's CK-medlemmer korte møder med gæsterne fra udlandet for at udveksle informationer og afklare/besvare evt. politiske og organisatoriske spørgsmål efter eget ønske.

Jeg talte med CK-medlem Agostinho Lopes (AL), der har som sit ansvarsområde økonomi- og finanspolitik. Udover at overdrage DKP's hilsen til kongressen – se andetsteds her i bladet – talte vi om PCP's bekymringer for EU's udvikling og negative indflydelse på Portugals politiske, økonomiske og sociale udvikling samt DKP's bekymring over, at den internationale kommunistiske bevægelse ikke endnu har udviklet en politisk strategi mod den kapitalistiske globalisering, nyliberalisme og højrenationalisme, især i Europa og USA, men også i andre dele af verden.

AL erklærede sig enig i bekymringen og gav udtryk for, at PCP også vil bidrage aktivt hertil på de internationale møder i den kommunistiske bevægelse, som f.eks. på mødet i Hanoi i oktober 2016.

Valg

En ny CK valgtes med mange nye og unge medlemmer. Foryngelsesprocessen var allerede startet ved den forrige kongress, den XIX. i 2012, hvor ¾ af den gamle CK blev erstattet af nye og yngre kadrer. Jeronimo de Sousa blev efterfølgende genvalgt eenstemmigt som generalsekretær.

»Solidaritet måles ikke efter størrelse«...

Jeg havde lejlighed til at hilse personligt på PCP's generalsekretær, Jeronimo de Sousa, under kongressen. Da jeg præsenterede mig som gæst fra det lille DKP, replicerede han straks: »Vi

måler ikke solidaritet efter størrelse!« Han bad mig hilse de danske kammerater i DKP varmt og takkede for vores tilstedeværelse på kongressen, hvilket hermed er gjort.

Kontakt til SKP...

Under kongressen fik undertegnede mulighed for at kontakte Dr. Ammar Bagdache, generalsekretær for Syriens Kommunistiske Parti og fortælle ham om DKP's ønske om at arbejde for at sende en bred parlamentarisk delegation til Syrien med henblik på at sætte fokus på den komplicerede situation, som den syriske befolkning befinder sig i, og få nødvendig information til Danmark – naturligvis såfremt SKP mener, at det er formålstjenstligt.

Dr. Bagdache fandt forslaget meget interessant og meget vigtigt. Han bad DKP om at kommunikere forslagets indhold til ham pr. mail, og han vil personligt sende det videre og anbefale det til sin parlamentsgruppe i Syrien, således at DKP kunne modtage en officiel invitation herfra.

... og til tyske DKP

Også formanden for det tyske DKP, Patrick Kobele, fik undertegnede mulighed for at tale med. Han afventer det danske DKP's svar til et nærmere anti EU-samarbejde mellem det tyske DKP, broderpartierne fra Benelux-landene og det britiske Kommunistiske Parti ved dets generalsekretær, Robert Griffiths, som selv foreslog tanken under *Avante!*-festivalen sidste år.

Patrick Kobele overvejer, sammen med de øvrige partier, hvilke initiativer der skal tages i den forbindelse.

Personlige indtryk

Generelt afviklede PCP sin kongres med stort organisationstalent og værdighed. Det store portugisiske parti er et parti, som mange andre kommunistiske partier kunne lære noget af og få inspiration fra. Vi kan regne med PCP til at styrke den kommunistiske verdensbevægelse og den proletariske internationalisme!

PCP er også et af broderpartierne som DKP's Internationale Udvalg har valgt at følge tæt.

Hilsen fra DKP

i anledning af PCP's XX. Kongres den 2.-4. december 2016

Kære portugisiske kammerater

Allerførst vil jeg på vegne af DKP, Danmarks Kommunistiske Parti, hjerteligt takke for invitationen til at deltage i PCP's XX. kongres. DKP er meget stolt over, at vort broderparti i Portugal, PCP har udgjort fronten af den portugisiske Aprilrevolution og været med til at skaffe mange fremsynede og dybt demokratiske landvindinger for den portugisiske arbejderklasse og befolkningen efter næsten 50 års fascistisk diktatur.

Alle kommunistiske partier arbejder med udgangspunkt i den nationale kamp, men uden internationalt samarbejde og især samarbejde mellem de kommunistiske partier vil vi ikke kunne

udvikle kampen mod det kapitalistiske system og verdens imperialism, så mulighederne for at udvikle det nye, socialistiske samfund slår igennem.

Vi er alle påvirket af den internationale situation præget af kapitalismens udnyttelse af mennesker, miljø, natur og ressourcer og dens undertrykkelse. Vi ser i Danmark, ligesom i Europa og i verden, en voldsom koncentration af kapital og rigdom, angreb på sociale og faglige rettigheder, angreb på demokratiske rettigheder, udvikling og styrkelse af internationale organisationer til beskyttelse af kapitalens ønsker og behov, øget militarisme og angreb på suveræne stater – alt sammen med henblik på at forsvare storkapitalens interesser.

Det er ikke overraskende for kommunister, at monopolkapitalen i sit imperialistiske stadie medfører øget undertrykkelse og øget spænding i verden. Men fordi der ikke længere eksisterer en socialistisk verden som modvægt til imperialismen, bliver situationen i verden farligere. Vi har set imperialismens angreb i Afghanistan, Irak, Libyen, Yemen, Syrien, Ukraine og i hele Syd- og Mellemamerika – samtidig med, at NATO og EU som dens forlængede arm konsekvent arbejder for at opbygge en aggressiv jernring om Rusland og destabilisering af landenes frigørelse fra undertrykkelse og for egen selvbestemmelse.

I Danmark har vi en borgerlig-liberal regering, der arbejder helt i overensstemmelse med EU's politik om nedskæringer indenfor den offentlige service, den omvendte Robin Hood-taktik, om at tage penge fra de fattige og give dem til de rige. Forbedre vilkårene for kapitalen, sætte hindringer i vejen for kampen for et bedre miljø- og mod klimaforandringerne. Oprustning bl.a. ved køb af nye kampfly. Det rammer ikke mindst arbejderklassen men alle, der har brug for hjælp fra det offentlige, og skaber usikkerhed og utryghed. Men hensigten er også at skabe en frygt, som kan føre til passivitet i arbejderklassen og i befolkningen i øvrigt. Her heldigvis er der tegn på, at det ikke lykkes. Danske arbejdere strejker mod krav om forringelse af deres vilkår, her sidst trykkeriarbejderne i et af landets store bladhuse, hvor arbejdsgiverne kræver, at de skal gå 12% ned i løn. Samtidig ser vi brede alliancer, der protesterer mod de forringelser af skoler, daginstitutioner, sygehuse og hjælp til syge og handicappede som den nyliberalistiske politik fører med sig.

Vi er et lille parti og de danske kommunister er splittet på fire forskellige kommunistiske partier, der har sin baggrund i situationen i 80'erne og 90'erne; og for en stor dels vedkommende i forskellige vurderinger af den socialistiske valgalliance, der blev skabt dengang, nemlig Enhedslisten (som i dag er repræsenteret i parlamentet og i diverse by- og regionsråd og som DKP var med til at danne). Vi arbejder derfor for en genforening af de kommunistiske partier i Danmark. Vi har mange andre politiske opgaver og har derfor behov for at prioritere vores kræfter. Jeg vil nævne nogle af de områder, som vi i DKP arbejder med.

Den danske modstand mod EU's nye frihandelsaftaler, f.eks. CETA og TTIP, er stigende sammen med forståelsen af, at EU ikke er en ligeværdig samarbejdsorganisation, men et organ, der har til formål at skabe de bedst mulige rammer for kapitalens

virksomhed i EU's medlemslande og internationalt. Vi ved godt, at alting ikke er løst, hvis det lykkes Danmark at følge briterne eksempel og komme ud af EU. Men det vil give kampen for afgørende forandringer i vort land nye muligheder. Derfor ser vi det som en af vores hovedopgaver at støtte kampen for at få Danmark ud af EU. Vi vil gøre det ved at øge vor indsats for at styrke og samle den brede modstand mod EU gennem Folkebevægelsen mod EU (som DKP var med til at grundlægge i 1972).

Ligesom i Folkebevægelsen mod EU arbejder vi indenfor fagbevægelsen samt i folkelige alliancer, der bliver dannet mod forringelser af livsvilkårene for almindelige mennesker.

Internationalt er situationen for os i Syrien og i Ukraine i fokus fordi verdens store magter står direkte overfor hinanden her og faren for at den forskudte krig, der føres her, kan ende med en mere omfattende krig. USA og EU understøtter styret i Ukraine uanset det baserer sig på fascistiske kræfter og fører til vold og undertrykkelse af anderledes tænkende, som bl.a. har ført til, at det kommunistiske parti er blevet forbudt ved lov, og at dets medlemmer og sympatisører chikaneres og forfølges på forskellig vis.

DKP har for nylig og i samarbejde med KP tilrettelagt et ugelangt besøg i Danmark for en ukrainsk kammerat, Georgi Buyko, som er medlem af UKP's forretningsudvalg. Hans beretninger fra Ukraine understregede, at uagtet forbuddet mod det kommunistiske parti er appelleret, så er undertrykkelsen stigende. Ukraine har brug for vores solidaritet og vor opmærksomhed. Ukraines KP's bud på en løsning af konflikten har fra begyndelse været direkte fredsforhandlinger mellem Kiev og regionerne – en holdning, som blev bekræftet i Minsk-aftalerne.

DKP undersøger for tiden, om det vil være muligt at arrangere en delegationstur til Syrien i samarbejde med de to syriske kommunistiske partier. Formålet er at samle viden om den reelle situation i Syrien og syernes egne bud på, hvordan der kan skabes fred og grundlag for at syrerne selv bestemmer landets fremtid. Imperialismen har systematisk arbejdet for, at den syriske stat bryder sammen og ender som endnu en »fejlslagen« stat i deres klør. I DKP glæder vi os over de store nederlag, som det syriske folk og den syriske stat og dens allierede nu er i stand til at tilføje de terroristiske kræfter, som imperialismen har allieret sig med.

DKP ønsker for den kommunistiske verdensbevægelse, at den i fællesskab finder en fælles strategi, der effektivt kan bekæmpe nyliberalismen, højrepopulismen og de globaliserings-tendenser, vi ser udvikle sig i verden i dag.

Tak for denne mulighed for at orientere jer om vores holdninger og arbejde og jeg slutter med ønsket om, at det XX. Kongres vil styrke PCP og dermed kampen for socialisme og imod imperialismen.

Leve venskabet mellem PCP og DKP!

Leve den proletariske internationalisme!

Leve den kommunistiske verdensbevægelse!

Leve PCP!

Kommunardernes resolution

Af Bertolt Brecht

I betragtning af vor svaghed skrev I
Loven, der skal undertrykke os.
Denne lov er hverken hellig eller evig
Så vi tænker os at byde loven trods

Omkv.:

*I betragtning af, at I da møder
os med kugler og kanoner – skriv:
her og nu har vi bestemt at frygte
døden mindre end et hundeliv*

I betragtning af, at ingen stiller
Vores sult, når I bestjæler os
Fastslår vi hermed: kun vinduesruder skiller
Os fra brødet, som I andre nægter os

I betragtning af, at der er huse
Mens I la'r os gå for vejr og vind
Vedta'r vi hermed: nu vil vi ikke fryse
Længere, men uden vid're flytte ind

I betragtning af, at der er mer end
Nok af kul, mens vi går uden kul
Vedta'r vi at vi må hente kullet, førend
Vi kan få det varmt i vores kolde hul

I betragtning af, at vi betragter
Hvad regeringen end lover os
Med den største mistro, vedta'r vi:
Vi agter nu, at leve uden nogen over os.

Kampene på barrikaderne kostede 17.000 kommunarder livet, og mange blev efterfølgende deporteret til de franske kolonier.

Om digtet: I tider hvor den revolutionære glød er falmet, er det godt at mindes *Kommunardernes resolution* af Bertolt Brecht. Denne sang stammer fra hans skuespil »Pariserkommunen« om den første arbejderrevolution, der fandt sted i Paris i 1871. Kommunarderne var de revolutionære i Pariserkommunen. Melodien er skrevet af Hans Eisler, og Ivan Malinovski står for den danske oversættelse.

Pariserkommunen, der varede fra marts til maj 1871, led nederlag, men selv i nederlaget var der sejr. Det blev starten på en rejsning af proletariatet i mange lande, og på samme måde må vi vende nederlaget i 1991 til nye sejre. Klassikerne analyserede erfaringerne fra Pariserkommunen og viste stærke og svage sider. Det er forskellen på videnskab og spontanitet!

Lars U. Thomsen

Berigtigelse: Illustrationen til Otto Gelsteds digt *Falskspillere* i sidste nummer er ikke af Henry Heerup, men af Herman Stilling. Billedets titel er *At spille en rolle*; det er fra 1991 og indgik i en udstilling på Henry Heerups museum i 2016.

Inspirerende debat i landsledelsen

På sit seneste møde havde DKP's landsledelse den 27. november inviteret *Jan Hoby*, initiativtager til Velfærdsalliancen, til at fortælle om dette initiativ og erfaringerne med den form for mobilisering af folkelige kræfter. Hobys oplæg gav anledning til en ifølge mødets referent »god og inspirerende debat«. Billedet viser Jan Hoby sammen med DKP's formand, som var mødets dirigent.

Henrik Stamer Hedin

Foto: Henrik Jepsen

Obadias i Arbejderbladet

I 1930'erne skete der mange spændende ting ude i verden og i Danmark. Med bidende ironi skildrede *Obadias* klassesamfundets mere skyggefulde sider, i en ugentlig klumme i *Arbejderbladet*.

I 1934 blev en del af disse kommentarer udgivet på *Arbejderforlaget*. Her bringes *Under de blodrøde faner*, som viser hvordan Socialdemokratiet knyttede tætte bånd til overklassen i de for vort land så byrdefulde tider i 1930'erne.

Bag pseudonymet Obadias stod Hans Kirk, Edvard Heiberg og Hans Scherfig, og bogen er illustreret af Scherfig.

Lars U. Thomsen

Under de blodrøde Faner

Billedet forestiller Nytårskuren på Amalienborg. En Bunke pæne, ældre Mænd med Jaket, skarpe Pressefolder i Bukserne og bekymrede landsfaderlige Ansigter. Man kan tydeligt læse det Ansvar, de har påtaget sig for Land og Rige. De ser ud, som om de ærbødigt venter på, at Majestæten skal komme ind fra venstre.

Stauning kigger mod Døren, og det ser ud, som om han renser Stemmen til Velkomsthilsen, men Saltoft er en fin Maler, han maler slet ikke de Par Kvadratmeter Majestæt med, selvom der måske kunde tjenes til en ekstra Aften i Guldaldersalen på Mesterkokkens Regning. Nej, tværtimod, han nøjes med at antyde.

Der fortælles om Saltoft, at han måtte afbryde Maleriet af og til for at tage til Bryssel og male Prinsesser. Om det er sandt, skal vi ikke garantere, men det er et Faktum, at han er en virkelig fin Mand.

Som Kunstmaler regnes han ganske vist ikke til Lavet, de andre Kunstmalere kalder ham Fidusmaler, men derfor kan han jo godt være en fin Mand.

Se nu for Eksempel H. N. Andersens Kone, som maler Blomster, som sælges til Indtægt for Fattige. Hende er der

heller ingen, der regner for Kunstner, men *det* er da en fin Dame.

Og Saltoft er også en fin Herre. Der går f. Eks. ikke en Dag, hvor han ikke trækker i Smoking, spiser sin Dinér sammen med Mesterkokken Bock hos Kølle og derefter går i Adlon.

Nat efter Nat samles denne sidste Rest af virkelig Noblesse ved Stambordet i Adlon. Anton Hansen og Stauning er også kære Gæster.

Desuden kommer Saltoft i de virkelig fine Kredse, maler Diplomatiets Døtre og Adelens Damer. Fra de Kredse har han også sit Kendskab til Gardiner. Hvor mesterligt er ikke Gardinerne på Amalienborg gengivet på det store Maleri. Man kan se, hvorledes Lyset spiller i den røde Brokade, mesterligt arrangeret af Therp.

Men hvad er dog det! Det er slet ikke Gardiner. Ved nærmere Eftersyn viser det sig, at det er Faner. Røde Faner. Røde revolutionære Faner. Man studser lidt, men fatter efterhånden Meningen. Saltoft er en dybt tankevækkende Maler. Ligesom symbolsk mener han at skildre de samfundsomstyrtende Kræfter, som Socialdemokratiet står Vagt imod.

Man kan se, hvordan d'Hrr er fast besluttet på en uforsonlig Kamp mod disse røde Faner, mod enhver Bevægelse, der truer Samfundet og tilsigter Forstyrrelse af Samfundets Funktioner, som det står i Programmet. Det er naturligvis derfor, Gerson Trier ikke er med på Billedet.

Mindeord

I anledning af Preben Jønssons død – Fåborgs ildsjæl, matrosen og kommunisten, de svages fortæller.

Æret være en god kammerat.

Olav Ernstzen

81.000,- kr. til Skub 2016

Landsledelsen fastsatte målet for sidste års indsamling til kr. 95.000,-. Indsamlingsperioden sluttede den 22. december, og pr. 31. december 2016 er nedenstående indsamlede beløb noteret af kassereren.

Skemaet oplyser i spalten efter distriktsnavnet det besluttede delmål for distriktet, derefter (i parentes) procentdelen af det samlede indsamlingsmål og i spalten yderst til højre det faktisk indsamlede beløb for hvert distrikt.

Hovedstadens distrikt:	35.760,- (37%)	29.518,50
Sjællands distrikt:	14.945,- (16%)	14.733,50
Midtjysk distrikt:	24.550,- (26%)	21.480,-
Syddansk distrikt:	13.875,- (15%)	400,-
Nordjysk distrikt:	4.583,- (6%)	15.122,-

I alt 81.254,-

Det er redaktionen bekendt, at flere beløb er på vej; således hævder Sjællands distrikt at være i mål. Så måske når vi faktisk målet med lidt forsinkelse?

Oplyst af Gerhard Wehlitz

PORTRÆTGALLERIET

DKP's landsledelse har foreslået redaktionen, at vi i hvert nummer bringer en præsentation af et af partiets medlemmer. Vi lægger ud i dette nummer med

Lars Langhoff Stengaard

Jeg er ansat som faglig konsulent i FOA Sjælland. De primære arbejdsopgaver, som jeg er ansat til at varetage, er hele det private område inden for pleje og omsorg, der virkelig gror som ukrudt efter, at regeringen har vedtaget, at man som borger skal have mulighed for frit valg. For at sige det mildt giver det FOA en hel del udfordringer, da mange af de private virksomheder ikke har overenskomst, underbetaler ansatte, bruger ufaglærte osv. Jeg har til opgave at prøve at tegne overenskomst med dem, og hvis det ikke lykkes, så er det også min opgave at varsle konflikt mod dem. Indtil nu har jeg forhandlet 9 tiltrædelsesoverenskomster på fritvalgs- og vikarområdet.

Ud over det private område har jeg også opgaver på det kommunale social- og sundhedsområde. Da FOA Sjælland dækker mange kommuner, har vi valgt at kommuneopdele vores arbejdsopgaver således, at jeg som arbejdsområde har hele Slagelse kommunes hjemmepleje og plejecenter. De arbejdsopgaver, jeg har på de 2 områder, er lønforhandling, løntjek, bisidder ved omsorgssamtaler og ved tjenstlige samtaler, forhandling ved opsigelse og div. forhandlinger med kommunens HR-afdeling. Det er ikke unormalt, at jeg har 2 til 3 løntjek på en dag. Man kan undre sig over, at jeg ved hvert eneste løntjek finder forhold, som ikke er i orden. Nogle gange er det små ting, og andre gange er det overenskomstbrud. Så desværre er der rigtig mange opgaver at tage fat på i forhold til Slagelse kommune.

Ud over disse arbejdsopgaver har jeg også fornøjelsen af at arbejde med vores tillidsrepræsentanter og fællestillidsrepræsentanter. Jeg giver dem personlig sparring og underviser dem i organisering inden for rammerne af den Danske Model.

På en arbejdsplads som FOA er der ikke to dage, der er ens. Man ved aldrig, hvad der sker løbet af dagen, og heldigvis for det.

Vinter- og forårsprogram 2017

Pensionisternes Kulturforening af 1965

19. januar:

Sæsonstart med nytårskur og summemøde, sange og små historier.

26. januar:

Ordinær generalforsamling.

2. februar:

Forfatter Klaus Haase fortæller om sin nye bog *Da flygtningestrømme og whistleblowere kom til udkants Danmark*.

9. februar:

Situationen i Colombia med den nye fredsaftale ved næstformand Luis Monteiro.

16. februar:

Skipperlabskovs. Pris 75 kr.

23. februar:

Musik og sang ved Leif Monnerup.

2. marts:

Ukraine i spændingsfeltet. Forfatter og historiker Jens Jørgen Nielsen fortæller om sin nye Ukraine-bog.

9. marts:

Fortællinger fra Vesterbro samt visning af uddrag af film om samme emne ved pædagog Britta Ekberg.

15. marts:

Udflugt: Besøg i Mjølnerparken og i seniorbofællesskabet Midgården, Mjølnerparken 48, st.th., København N. Derefter rundvisning ved formand for seniorbofællesskabet og Aktive Ældre på Nørrebro Janni Milsted. **Bemærk det er en onsdag.**

23. marts:

Hvad er socialisme? Oplæg ved partiformand Jørgen Petersen, Kommunistisk Parti, og en repræsentant fra Enhedslisten.

30. marts:

Forårsafslutning med det store kolde bord. Pris 100 kr. Tilmelding og betaling til Hanne Frisk senest 7 dage før. Vi fejrer samtidigt Kristian Plougmanns 90-års fødselsdag. Han er født den 30. marts 1927.

Møderne afholdes i denne sæson **kl. 11.30-14.00 hos 3F Kastrup, Saltværksvej 68, Kastrup**. Bus 2A (mod Kastrup St.) og 5A (mod Lufthavnen) kører til døren. Stå af ved stoppestedet Skottegårdsskolen. Eller du kan tage Metro til Kastrup Station. Der er 10 minutters gang derfra eller tre stop med bus 2A fra Kastrup St.

Nye interesserede medlemmer kan deltage på prøve op til to gange mod en betaling på 20 kr. pr. gang. Medlemskontingent udgør 200 kr. årligt og 100 kr. halvårligt. Yderligere information fås hos: Formand Anders Kristensen tlf. 23 69 07 80 eller e-mail: a@kristensen.mail.dk eller næstformand Luis Monteiro tlf. 60 45 31 47 eller e-mail: lumont3@gmail.com

Åbningstider

for DKP's sekretariat og partibutik,
Frederikssundsvej 64, København NV

Onsdag	kl. 13-16	Luis Monteiro
Torsdag	kl. 13-16	Bjørn Jakholm
Fredag	kl. 13-16	Per Feldballe Eriksen
Lørdag	kl. 11-14	Terkild Marker

Telefon: 33 91 66 44

Skub i 2017:

April:	Deadline 12. april.	Udkommer 27. april
August:	Deadline 3. august.	Udkommer 17. august
November:	Deadline 19. oktober.	Udkommer 2. november

Udgivelsesdatoen er den dag, bladet forventes leveret fra trykkeriet. Der vil gå nogle dage, inden bladet er abonnenterne i hænde.

OK 2017 – skru op for solidariteten

Der kommer røg ud fra lokaler med bonede gulve i København. Men kommer røgen mon fra en ulmende storkonflikt? Eller fra de kommende OK-forhandlingers fredspibe? Svaret er ikke givet på forhånd.

Af Henning Jakobsen, DKP's Faglige Udvalg

Gennem det meste af de sidste 10 år har politikernes snak om krise og økonomisk ansvarlighed domineret den økonomiske dagsorden, ikke mindst ved de forgangne OK-forhandlinger. Siden har politikernes pibe fået en anden lyd, og den økonomiske fremgang vil ingen ende tage, hvis man skal tro flertallet af parlamentarikerne. I år gælder det OK-forhandlingerne på det private område, og nu er det tid til at indhente den tabte lønudvikling fra de forgangne år, skulle man tro. Men lønstigninger er kun ét blandt flere rimelige krav, der vil stå højt på dagsordenen ved de kommende OK-forhandlinger. Kampen mod den sociale dumping står fortsat i centrum, især i de brancher, hvor arbejdsgiverne importerer masser af billig arbejdskraft, ikke mindst indenfor byggeri og transport. Men også kampen for faglig organisering og overenskomstdækning i al almindelighed er en væsentlig del af kampen for anstændige løn- og arbejdsforhold – mod social dumping. I forbindelse med OK-forhandlingerne gælder det her også HK/Privats rimelige krav om ophævelse af 50%-reglen. Desværre har overenskomstforhandlingerne i de senere år typisk været præget af lappeløsninger på det altoverskyggende samfundsproblem, utrygheden – helt præcist den utryghed, som udsigt til indtægtsstab ved en exit fra arbejdsmarkedet fører med sig. Derfor har der været meget fokus på krav til arbejdsmarkedspensionerne, til efteruddannelse og til tryghed i ansættelsen i form af større økonomisk kompensation ved fyring. Men i bund og grund drejer det sig om politisk uvilje til at sikre kollektive samfundsløsninger, som beskytter folk mod armod, når de ikke længere har et job at passe – og sikrer folk de kvalifikationer, som de evt. måtte mangle for igen at kunne passe et arbejde. Det burde aldrig have været et overenskomststema.

Brug for solidaritet

Beklageligvis har forhandlerne i CO-Industri ikke den store tradition for at prioritere normallønsområdets krav til lønudvikling eller for eksempel byggefagenes krav om beskyttelse af danske løn- og arbejdsforhold. Den manglende solidaritet faggrupperne imellem, kombineret med OK-urafstemningens sammenkædningsregler, har flere gange undermineret kampen for rimelige løn- og arbejdsforhold og muligheden for at konflikte for disse. DKP har sammen med andre progressive kræfter en hovedopgave hér, når det kommer til at styrke den faglige solidaritet. Umiddelbart er der her tre ting, som vi kan bidrage med.

1) I den fase, hvor kravene udtages, er det en god ting, hvis der stilles samlende krav, som alle arbejdere burde kunne bakke op om. Opbakningen til det samlende krav om den 6. ferieuge var mere end noget andet med til at sikre den kampånd, der i

1998 udløste en storkonflikt i det private, og som ved OK2000 udløste ekstra fridage til arbejderne. Op til OK2017 skal der lyde en stor tak til blandt andet 3F Ungdom, der igen har sat behovet for en generel reduktion af arbejdstiden på dagsordenen. Et visionært krav, som fagligt aktive i blandt andet Alternativet og Enhedslisten har bakket op. Det er et krav, der ved fremtidige OK-forhandlinger kan være med til at samle kræfterne.

2) Op til – og i – forhandlingsfasen skal der mobiliseres for de stillede krav blandt kollegerne – og ikke mindst for bevidstheden om at kampvilje og sammenhold nytter, så der kan lægges et massivt pres på forhandlerne for at arbejde for et godt forhandlingsresultat.

3) Endelig, når forarbejdet er lavet, skal det vise sig om den faglige solidaritet og kampvilje rækker til at afvise et utilstrækkeligt resultat og om nødvendigt gå i konflikt. Det er ikke en givet sag om det ender sådan eller ej. Men DKP's Faglige Udvalg står altid side om side med de faglige kræfter, som stiller progressive krav og som kæmper for deres gennemførelse.

På landsledelsesmødet den 25.-26. februar vil fagligt engagerede medlemmer af DKP have mulighed for at drøfte OK-

Ja, så blev det min tur, og i den anledning vil det glæde mig at se venner, bekendte, fjender og folk, jeg endnu ikke har lagt mig ud med, til en lille festlighed.

**Lørdag den 4. februar 2017 fra kl 13.00 og fremefter
hos 3F Frederiksborg, Milnersvej 41D Hillerød**

Der vil være helstegte lam og grise, masser af godt øl, rom og snaps i tønder, samt først og fremmest godt selskab fra nær og fjern.

En række anløbne musikere vil i løbet af dagen forsøge at få politiske budskaber ind med noderne, mens de spiller op til dans, og der plejer jo også at være en del af gæsterne som mere eller mindre frivilligt bidrager til underholdningen.

Bus 600 S og flere andre kører lige forbi og det er kun et kvarters gang fra Hillerød station.

Der er anmeldt en demonstration af Chang Kai Chek-tilhængere på P-pladsen, og så møder PET jo nok også talstærkt op for at tage deres flag.

– Så der er lukket for parkering i 3F. Brug P-pladsen på den anden side af Milnersvej, hvis du absolut skal køre i bil.

Skulle du løbe på nogle, som jeg har glemt at invitere, så giv beskeden videre – alle er velkomne.

Jeg glæder mig til at se jer ...

kh. Tue Tortzen

Kunstig intelligens – mulighed, drøm eller mareridt?

Af Ditlev V. Petersen

Der har været talt og skrevet meget om kunstig intelligens i de sidste ca. 60 år. Ofte har det lydt, at en virkelig kunstig intelligens, på højde med eller bedre end menneskets, var lige rundt om hjørnet (dvs. inden for 10-15 år, dvs. datoen blev hele tiden udskudt). Kunstig intelligens forkortes ind imellem KI, men forkortelsen AI (for Artificial Intelligence) er langt mere udbredt. I denne artikel vil jeg søge at belyse emnet nærmere.

Tanken om at skabe en rigtig AI er blevet latterliggjort med spørgsmålet om, hvorfor pokker man dog skulle bruge så store udgifter på at skabe en intelligens svarende til vores egen, når »ufaglært arbejdskraft« kan skabe et menneske »på anden vis« (og at der i øvrigt ikke er mangel på arbejdskraft)? Spørgsmålet er ikke morsomt længere. En AI vil kunne skabes hurtigere og billigere end at skulle føde og uddanne mennesker (det tager jo typisk lidt over 20 år). Det vil måske snart kunne gøres meget billigere og de vil være billigere i drift. Det er endda kun ét problem ved AI'er.

Tanken om at have kunstigt frembragte hjælpere eller tjenere er gammel. Den ældste fremstilling, jeg kender til, er i Illiaden, hvor smedeguden Hephaistos har lavet sig nogle mekaniske tjenere. Den sidste konge af Sparta, Nabis, skal have haft en robot (snarere en automat), der i skikkelse af dronningen kunne klemme folk, der var uvillige til at betale de krævede skatter. Det er nok lyv, men der var i hvert fald ikke tale om maskiner med »intelligens« – og i øvrigt var det ikke svært at købe slaver eller hyre tjenere. Hvis man ser bort fra Mary Shelleys *Frankenstein*, der ret beset beskrev en naturlig, menneskelig intelligens, så er den første omtale af en *kunstig* intelligens nok den skakspillende tyrk, en robot i form af en tyrk, der mellem 1770 og 1854 chokerede publikum i Europa med sit dygtige skakspil. Tyrken var et illusionsnummer, der har indeholdt et skjult menneske, tænkeligt en dværg. Denne »robot« kan have givet inspiration til det første forsøg på at konstruere en computer, Charles Babbages *The Analytical Machine*. Det løb dog ud i sandet bl.a. af økonomiske grunde.

Ellers er tanken blevet populariseret i Karel Čapeks teaterstykke *R.U.R.* (1920), der også introducerede begrebet *robot* for en kunstig frembragt arbejder med en kunstig intelligens. Teaterstykket introducerer også det tema, der har skabt mange romaner og film siden: Robotten og/eller den kunstige intelligens, der gør oprør mod mennesket. Jeg vil nævne nogle få eksempler: *Metropolis* (1927), *Rumrejsen år 2001* (1968), *Westworld* (1973), *Terminator*-filmene (1984 og frem), *Colossus/The Forbin Project* (1966/1970), *Transcendence* (2014). Som regel mere dramatiske end realistiske.

AI og robotter kan skilles ad; selv om man ofte stræber

efter at udstyre robotter med AI, så er det langt fra alle robotter, der har en form for AI (man skal i hvert fald strække sig langt for at betegne støvsugere og plæneklippere som AI'er). Og en del kunstige intelligenser har intet med bevægelige robotter at gøre. Jeg vil stort set lade robotterne hvile i denne omgang og kun omtale dem, hvor de er relevante for emnet. Udtrykket »bot« anvendes almindeligt om programmer, der kan *optræde* som intelligente og kommunikere med rigtige mennesker. På internettet findes »chatbots«, DSU havde engang en »bot« ved navn *Rosa*. Nogle virksomheder har forsøgt sig med bots til kundeservice i første række, på internettet og i telefonen. Det har dog sjældent været en succes, selv om det sparer timeløn.

Arbejdet med den kunstige intelligens er født ud af computerudviklingen. En af datalogiens fædre, englænderen Alan Turing, forudså, at computere en dag ville nå et udviklingsstadium, hvor det var vanskeligt eller umuligt at afgøre, om maskinen besad intelligens – altså om den kunne tænke. Han beskrev den såkaldte *Turing-test* i 1950, hvor et menneske skal kommunikere med både et menneske og en computer via en fjernskriver eller lignende og så afgøre, hvem der er hvem. Kan mennesket ikke det, så måtte maskinen siges at kunne tænke, mente Turing. De senere år har der været eksempler på computerprogrammer, der har bestået Turing-testen, i hvert fald delvist. Der har dog ikke været tale om længere samtaler, ikke alle lod sig overbevise, og det til dato mest succesfulde program måtte udgive sig for en ukrainsk dreng, så det kunne bortforklare mangler på engelskundskab og almen viden. Det er givet, at ingen af disse programmer har været i nærheden af nogen form for bevidsthed, og det kan i høj grad diskuteres, om de besidder egentlig tankevirksomhed. Førhen har man set IBMs computer *Deep Blue* slå Kasparov i en skakturnering i 1997, og i 2011 fejede en anden IBM-computer kaldet *Watson* (opkaldt efter IBMs grundlægger) modstanderne af banen i Jeopardy. Denne computer kan analysere spørgsmål formuleret på engelsk og gennemse en enorm mængde data og drage konklusioner. Men *forstod* den, hvad den lavede? Var den *bevidst* om sin eksistens og sin opgave? Det sidste var i hvert fald ikke tilfældet. Googles aktuelle bud på en AI, *DeepMind/AphaGo*, har i 2015 som det første program slået en menneskelig modspiller i spillet go (der er astronomisk mere komplekst end skak), og i 2016 slog programmet en verdensmester. Programmet var ikke på snedig vis udviklet til at løse den opgave, det lærte sig selv at spille. Det er et eksempel på *maskinlæring*, noget man har arbejdet på siden 1962.

Turing-testen gav anledning til en lille spøg, da Joseph Weizenbaum omkring 1964 skrev det lille program *Eliza*

(opkaldt efter en af personerne i *My Fair Lady*). Programmet simulerer en psykolog. Det stiller et spørgsmål, man indtaster et svar, programmet leder efter visse nøgleord og komponerer et nyt spørgsmål ud fra en lille samling af sætningsskabeloner og de registrerede nøgleord. Hvis man f.eks. skriver: »Min mor bekymrer mig«, vil programmet typisk svare: »Fortæl mig mere om din mor« eller: »Kan du uddybe det lidt?« Lynhurtigt bliver dialogen temmelig nærgående. Til Weizenbaums forskrækkelse tog mange af de mennesker, der prøvede programmet, Eliza alvorligt. Maskinen måtte jo kunne tænke, når den kunne stille den slags spørgsmål. En amerikansk psykolog skal i begejstrede vendinger have udbredt sig om muligheden for at have hundredevis af patienter på én gang. En vidunderlig tanke i USA.

Eliza understreger et problem med kunstig intelligens. En AI behøver ikke kunne tænke for at blive *opfattet* som tænken-de eller for at fungere.

Ekspertsystemer

En sidegren inden for kunstig intelligens er ekspertsystemerne. Der er her ikke tale om at tilstræbe nogen intelligens eller bevidsthed i systemet, men om at indbygge eksperterens viden, således at den kan benyttes af andre eksperter eller måske af ikke-eksperter. Disse systemer har en anvendelse inden for et ret smalt vidensområde, til gengæld gav de tidlige succeser.

I nogle tilfælde skal et antal »vidensingeniører« møj-sommeligt indtaste lange rækker af regler og sammenhænge. I nogle tilfælde i form af computerprogrammer i programmeringssprogene LISP eller Prolog, i andre tilfælde i form af regler i en database. Når systemet så bliver præsenteret for et problem i form af et sæt data, kan det stille uddybende spørgsmål eller rekvirere undersøgelser og analyser. Og derpå præsentere et eller flere mulige svar, begrunde svarene og angive deres sandsynligheder. Disse systemer blev skabt fra begyndelsen af 1960'erne og frem, og de har været meget succesfulde. Et system *MYCIN* kunne anbefale antibiotikabehandling af syge mennesker, men da det kun var et forsøgsprojekt, turde man ikke lade det »tage ansvaret for« en rigtig behandling. Sammenlignet med almindelige læger klarede det sig dog bedre end disse. Ekspertsystemer blev også tidligt brugt til bl.a. råstofeftersøgning, efterretningsarbejde, sonaranalyser og kreditvurderinger. Siden er området eksploderet, og der har længe kunnet fås »nøgne« ekspertsystemer, som man selv kan fylde viden i.

Det kinesiske rum

Det kinesiske rum er et kendt tankeeksperiment, opstillet af John Searle i 1980, om problemet med at definere intelligens og bevidsthed. Man forestiller sig et lukket rum. Inde i rummet befinder sig en mand, og den eneste forbindelse med omverdenen er en sprække ind til rummet. Manden har en tyk bog, en vejledning. En person, der kan kinesisk, nærmer sig rummet, skriver nogle kinesiske skrifttegn på et stykke papir og smider papiret ind gennem sprækken. Manden inde i rummet kan ikke kinesisk, men han har sin bog. Han slår op i den, finder det første tegn. Bogen fortæller ham nu trin for trin, hvad han skal

gøre og skrive på et andet stykke papir som svar på den indkastede besked. Efterhånden får han komponeret et svar, skrevet det ned på kinesisk og smider svaret ud gennem sprækken. Manden kan ikke kinesisk, men kan rummet? Rent bortset fra, at det er umuligt at skrive en bog med (den komplette) fremgangsmåde for enhver kinesisk tekst, der modtages, så er det et godt spørgsmål. De færreste vil påstå, at rummet har nogen bevidsthed eller intelligens, men det er svært at afgøre for den uvidende person udefra (Searle mener, at rummet naturligvis ikke kan forstå kinesisk). Tilsvarende har man leget med et tankeeksperiment om en bog, der beskrev Einsteins bevidsthed.

At skrive denne komplette bog om kinesisk kan sammenlignes med at ville skrive et program, der efterligner den menneskelige hjerne i alle detaljer (eller enhver anden form for intelligens eller bevidsthed, også en hidtil uset). Man kan gøre det for meget enkle problemområder, sammenligneligt med den intelligens, der er i en regnorm, men allerede når man står med et (forholdsvist) begavet insekt som f.eks. hvepsearten biulven, kan insektet klare flere og uforudsete problemer, end hvad computere af forskellig slags længe kunne præstere. Men i dag kan kunstige intelligenser styre biler, fly og forskellige militære robotter, og selvstyrende fragtskibe er på vej. Robotter er også forsøgsvist indsat ved lugning af ukrudt, kontrol og bekæmpelse af skadedyr og sågar som hyrde for en flok kvæg. Selv om der sker fejl, klarer de sig gennemgående mindst lige så godt som mennesker. Og de bliver ikke trætte og distraheres vanskeligt. De melder sig heller ikke ind i en fagforening!

Men det er ikke nødvendigt at skrive dette komplette program. Man kan skrive et program, der kan lære, som kan gøre sig sine egne erfaringer og bygge videre på det. Og så spiller det også en rolle, at computerne er blevet voldsomt kraftigere de sidste tyve år. Nogle opgaver, der var utænkelige førhen, kan nu klares med »rå kraft og dumhed«. Vi nærmer os så småt, at den kvantitative øgning af maskinernes kræfter og hukommelse giver kvalitativt andre muligheder. Andre opgaver er så komplekse, at de må antages at være uløselige alene med nok maskinkraft.

Men det skal også siges, at kunstig intelligens har vist sig at være et mål, der hele tiden flytter sig længere ud i fremtiden.

Smal AI og generel AI, blød og stærk AI

Ved *smal AI* forstår man AI, der kun udfolder sine evner inden for et snævert område, ganske som de førnævnte ekspertsystemer men med en evne til at lære. Sådanne systemer har længe været meget succesfulde. Et eksempel på et smalt system kan være de computere, der har været udviklet til at spille skak.

Motsat er *generel AI*, hvor man tilstræber systemer med *generelle* evner inden for forståelse og analyse af alle slags problemer, gerne på en gang. Succeserne på dette område har været meget længe om at komme. En gruppe forskere har arbejdet længe på at lægge viden ind i et computersystem og få det til at koble viden sammen til nye konklusioner. Men det går langsomt. Et andet velkendt system er IBMs førnævnte Watson-computer, der ud fra nogle generelle regler for behandling af almindelig tekst og et enormt materiale af viden kan finde

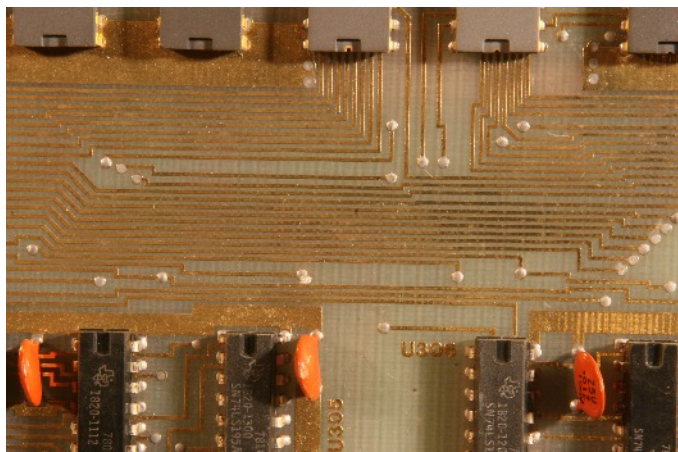
svar og mønstre. Men systemet har ingen bevidsthed og fornuft. Det er mere sandsynlighed og lignede metoder, der benyttes. Af og til svarer Watson hen i vejret. Men systemet er stadig imponerende. I dag benyttes Watson inden for medicinen og andre opgaver, hvor der skal findes mening i store mængder data.

Ved *blød AI* forstår man en kunstig intelligens, der kan simulere en intelligens, altså langt hen ad vejen bluffe tilskuerne, hvorimod en *stærk AI* ikke simulerer, men *er* en kunstig intelligens og en kunstig *bevidsthed*. En stærk AI er ikke udviklet til dato og anses for et rimeligt svært problem.

En generel, stærk intelligens antages at kunne udvikle sig selv videre og videre. Og i det omfang der kan skaffes maskiner at køre på, kan det pludselig gå meget hurtigt. Optimistiske dataloger og fremtidsforskere taler om, at vi nok når dette punkt omkring 2030-2035. Igen er vi her i nærheden af de klassiske 15 år ude i fremtiden. Det punkt, hvor en eller flere AI'er overgår mennesket og måske begynder at videreudvikle sig selv, betegnes ofte *Singulariteten*. Andre forskere betegner dette som vildt optimistisk, da en hjerne modificerer sig selv (Peter Naur), hvad en computer ikke gør. Men det er ikke nødvendigt, at maskinen, det fysiske metal og silicium, kan modificere sig selv. Hvis maskinen betragtes som et system af abstraktioner lagt oven på hinanden, kan en sådan abstraktion godt modificere sig selv (eller lade sig modificere af et andet system).

Vi ved godt nok efterhånden en del om, hvordan en hjerne fungerer på celleniveau og på synapseniveau (forbindelsen mellem nerveceller), men når det drejer sig om den store sammenhæng, så har vi kun vage teorier. Vores viden om, hvordan erindringer kan lagres, er også meget begrænset. Men vi ved meget lidt om, hvad en bevidsthed egentlig er.

Et stadigt uafklaret spørgsmål er, om en computer, der normalt strengt følger præcise regler, kan efterligne en biologisk mekanisme (en hjerne)? Er der noget særligt (eller ligefrem mystisk) i en hjerne, som en maskine ikke på nogen måde kan eftergøre? Enkelte har (i desperation?) peget på kvantemekaniske effekter som forskellen på en hjerne og en maskine. På mig virker det lidt søgt; at indbygge et element af uforudsigelighed i en simuleret hjerne er på ingen måde umuligt. Det er i hvert fald rigtigt, at et normalt menneske sjældent »hænger« i et »program«, hvis der sker noget helt uventet (selv om det da godt kan ske i et kort tidsrum, har jeg erfaret). Hvis vi ikke bliver slået ihjel inden, vil vi normalt erkende, at noget helt andet må gøres, eller vi vil gøre bare et eller andet i stedet for at stå med

åben mund og glo. Vi (og mange dyr med) kan erkende vort »programs« utilstrækkelighed og »modificere« det. Vi kører faktisk slet ikke noget detaljeret program. Skal vi koge æg, kan vi finde på noget fornuftigt, selv om kasserollen begynder at lække eller strømmen til komfuret går, også selv om disse muligheder ikke er nævnt i husholdningsbogen/opskriften.

Et diskussionspunkt er, at en computer afvikler et program i form af en (eller mange) algoritmer, mens en hjerne ikke gør. En algoritme er en præcis og tilstrækkelig detaljeret regneforskrift, der i et endeligt antal trin fører til løsningen af et problem (eller konkluderer, at der ingen løsning gives). Står programmet over for et uforudset problem, fortsætter det bare i samme skure. Som en af værterne i Harddisken (et program på P1) engang sagde, så vil selv den bedste skakcomputer fortsætte med at spille skak, hvis man smed den ned i et badekar, i stedet for at forsøge at komme op. En stærk AI eller en rimelig stærk AI vil forlade den algoritmiske forudsigelighed (determinisme: det samme program med de samme data giver altid samme resultat) til fordel for uforudsigelighed. At computere i dag er helt forudsigelige, er efter min mening vrøvl. Komplexiteten og alle de obskure forhold, der spiller ind, gør dem af og til temmelig uforudsigelige. Man kan ikke engang altid i princippet grave sig ned til årsagen til en mærkværdig aktion. Det er et næsten religiøst emne blandt it-folk.

Neurale netværk

En måde hvor et computerprogram kan udvikle sig, er neurale netværk. Her forsøger man at efterligne den måde, som et dyrs eller menneskes hjerne antages at fungere på. Programmet simulerer et antal nerveceller, neuroner. Disse er delt i lag, det første lag modtager input til det problem, der skal løses. Det kan være de enkelte punkter i et billede, de enkelte tegn i en sætning, forskellige målte data eller f.eks. en række økonomiske oplysninger. Neuronerne i dette første lag kan »fyre« eller undlade at »fyre«, hver enkelt neurons signal fordeles til et antal neuroner i det andet lag. Afhængigt af nogle vægte (forstærkende eller hæmmende) for hver forbindelse, afgør hver neuron i det andet lag så, om den skal fyre eller lade være. Signalerne fra andet lag sendes videre til tredje lag osv. Det sidste lag giver det output, som er det neurale netværks konklusion. Dvs. ved hvert lag modificeres reaktionen på de modtagne oplysninger, og der skabes en ny og højere abstraktion af input.

Det snedige er, at man ikke skal programmere de meget vigtige vægte, dette gør netværket selv under dets træning. Man præsenterer netværket for et meget stort antal opgaver, hvor man i forvejen kender det rigtige svar. Hvis det sidste lag svarer rigtigt, forstærkes de vægte, der var involveret i svaret. Svarer sidste lag forkert, svækkes de vægte, der var involveret i det forkerte svar. Efterhånden udvikler det neurale netværk en stor evne til at svare korrekt på problemer, det ikke har set før. Men de skal naturligvis ligne dem, som det er blevet trænet med. Til gengæld er det praktisk umuligt at forklare præcist, hvordan et neuralt netværk er kommet frem til en afgørelse.

Hvor neurale netværk før var begrænsede til ganske få lag og højst nogle hundrede neuroner, er det i dag muligt at arbejde med meget større netværk. Det er stadig langt fra kompleksiteten af den menneskelige hjerne, men resultaterne er meget

imponerende. Med lidt grin har man for nylig kunnet læse om et program, der kunne finde ud af, at mennesker er svært glade for katte og i det hele taget »opdage« begrebet kat ved at studere videoer på Youtube. Andre former for billedanalyse og tekstanalyse har givet fantastiske resultater.

En anden metode til at udvikle computersystemer er genetiske algoritmer. Her forsøger man at eftergøre evolutionens evne til at skabe komplekse og brugbare systemer ud fra meget enkle metoder. Udviklingssystemet danner et stort antal algoritmer med samme formål og omtrent samme konstruktion. Der laves tilfældige variationer i hver algoritme, og de sættes til at konkurrere mod hinanden. De algoritmer, der klarer sig bedst (metoden forudsætter, at et program kan vurdere dette), får lov til at »parre sig« og »formere sig«, så et nyt kuld algoritmer kan sættes til at konkurrere. Computernes hastighed gør det muligt at gennemføre generationer betydeligt hurtigere end levende organismer kan.

Der er andre teknikker til at lade et program lære selv end neurale netværk. Principperne ligner dog lidt. Et stort datamateriale bearbejdes og analyseres bl.a. med avanceret statistik og interne variable justeres efter kvaliteten af programmets svar. Det kan løse f.eks. noget så »simpelt« som at frasortere spam i emails. Google Translate er (i dag) i det væsentlige baseret på statistik og gennemtrawlingen af et meget stort antal tekster, der findes oversat til flere sprog. Men fremtidens maskinelle oversættere vil på et eller andet niveau forstå teksten.

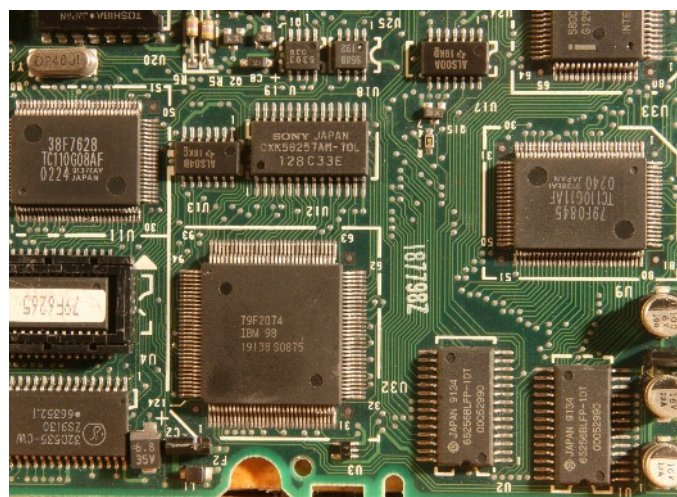
Når en AI kan oplæres ved at behandle store mængder data, er det nærliggende at lade en spæd AI interagere med rigtige mennesker f.eks. ved en dialog med brugere på internettet, i princippet at lade bot'en agere som en person i samfundet. Dette har også været forsøgt, men Microsoft måtte standse sit forsøg, da en del nazister (eller internet-trolde) satte sig for at oplære

intelligensen i nazismens grundlæggende principper. Hvad man får, afhænger i høj grad af, hvad man kommer ind i systemet.

Andre har set på menneskets udvikling fra spædbarn til voksen. Det er ikke kun kommunikationen med andre, der har betydning for udviklingen af vores bevidsthed. Også brugen af kroppen antages at have stor betydning. Så nogle AI'er styrer robotter, der først skal lære at kravle, dernæst at gå. Og de skal, ud over at se og tale, interagere med deres fysiske omgivelser. Det specielle er, at en computer kan lære meget hurtigt og erstattes med en ny, forbedret udgave på kort tid.

De såkaldte digitale assistenter på f.eks. moderne mobiltelefoner, der kan forstå almindelig tale, finde de oplysninger man efterlyser eller booke møder mv., er baseret på bl.a. AI. Dog er databehandlingen ofte så omfattende, at den ikke foregår på mobilen, men sker på et mægtigt datacenter evt. i et andet land.

Artiklen afsluttes i næste nummer af Skub.

Vinderne i Dansk-Cubansk Forenings lotteri 2016

Rejsegavekort værdi 16.000 kr.	Nr: 5835
Middag med cubansk murmaler.	Nr: 484
Legendario-rom Anejo 9 år.	Nr: 163 og 1917 og 5359
Legendario-rom Elixir 7 år.	Nr: 1226 og 3596 og 6735
Havana Club rom 7 år.	Nr: 1782 og 2228 og 2528 og 3437 og 4225 og 5611
2 stk. cubacigarer.	Nr: 1336 og 1455 og 2132 og 3477 og 3555
Bog: CUBA - Historie og samfund.	Nr: 2374 og 2763 og 4457 og 5854 og 6165
Bog: Cuba-USA. 50 års blokade skiller stadig.	Nr: 833 og 3005 og 3873 og 3996 og 5850
Bog om cubansk kunstner.	Nr: 2739 og 3152 og 6805 og 6925 og 6992
Habana Årskalender.	Nr: 761 og 1514 og 2338 og 3859 og 4063 og 4622 og 4629 og 5750 og 6406 og 6913

Hvis du har vundet skal du kontakte Dansk-Cubansk Forening snarest og senest 1. februar 2017. Uafhentede gevinster tilfalder derefter Dansk-Cubansk Forening.

Mail til: post@cubavenner.dk.

Ring: 38101550 (onsdage kl. 17-19)

Skriv til Dansk-Cubansk Forening, Høffdingsvej 10, 2500 Valby (vedlæg vinderloddet og husk at skrive navn og adresse)

Når jeg ser et rødt flag smælde ...

»Så fører han med en langsom drejning fanen rundt over dem som tog han dem i ed. Han er så stille i det, det er en gammel drøm han får opfyldt.«

Kronik af Lars Ulrik Thomsen

Engang i 1990'erne var jeg fanebærer til en 1. maj i Esbjerg. Sammen med de mange parti- og fagforeningsfaner var det et imponerende syn, og endnu stærkere virkede det når man stod midt i faneborgen.

Jeg stod ved siden af en murersvend, der sagde de forløsende ord: »Så rykker vi!«

Det gjorde vi, og senere da vi nåede op til Torvet stødt Postorkesteret til. Der var en egen højtidelig stemning ved at gå i demonstration gennem byen, mens mange nysgerrige fra fortove og vinduer fulgte med i optoget.

Der bliver råbt muntre bemærkninger og sendt hilsener til venner og bekendte undervejs, det hele er med til at skabe denne særlige feststemning på en 1. maj. I Esbjerg er der tradition for at 1. maj holdes i Vognsbølparken, en stor gryde hvor der er boder og telte. Det giver fagbevægelsen og andre mulighed for, at markere sig på denne dag.

Pelle Erobreren

I Martin Andersens Nexøs bog *Pelle Erobreren* findes der en skildring af en stor demonstration under lock-outen i 1898. Denne skildring har rødder tilbage til Slaget på Fælleden i 1872, hvor den første fane – Internationales fane – fik sin ilddåb.

Her bringes et uddrag fra Den store Kamp, som er anden del af bogen:

»Pelle går stadig i spidsen for toget, ved Tykke Muncks side. Han går rolig og smilende fremad, men inde i ham raser ubændige kræfter, så stærk har han aldrig følt sig. Inde på fortovene holder politiet skridt med ham, tavst og skæbnsvangert. Han fører toget skråt over Kongens Nytorv, og der går pludselig et gys gennem masserne — han vil op og præsentere sin hær på Amalienborg.

At ingen har gættet det! Så har politiet dog været klogere, gaderne til Amalienborg er spærret af militær. Efterhånden vælter fanetoget ud og fylder torvet; halvandet hundrede foreninger med hver sit svajende mærke, det er et mægtigt skue. Hver fane har sin egen historie. Der er alle de røde, som vajer over foreninger der er dannede under socialismen, og mellem dem dannebrogslag, gamle laugsbannere og foreningsfaner — blå, røde og hvide.

De tilhører ældgamle forbund der efterhånden har sluttet sig til bevægelsen. Over dem alle ses møllernes fane, den er også gammel, et par hundrede år bare! Der står noget underligt krimskrams på den — det er den første enevoldskonges navnetræk.

Men den rigtige fane er her ikke, Internationales røde mær-

ke, som bar bevægelsen gennem de første trængselsår. De gamle skulle nok kende den igen, og ungdommen har hørt så mange legender om den. Hvis den overhovedet eksisterer mere, er den er gemt godt af vejen; den virkede altfor voldsomt på øvrigheden — som rødt på en tyr. Og bedst som de står og stirrer, går den til vejrs, slidt og flosset men uforgængelig i farven.«

Faneindvielse

Der var mange traditioner forbundet med at indvie en fane i de forskellige fagforeninger rundt i landet. Selve ceremonien var en festdag, der blev forberedt længe inden og meget grundigt. Der var en tradition for, at det var kvinderne der stod for indsamlingen af penge til fanen ved at arrangere bazarer og lotterispil. Det var også med til at skabe sammenhold i familierne om arbejderbevægelsens sag.

Ser man på de mange forskellige motiver på fanerne er der en stor fantasirigdom, men der er også nogle gennemgående træk, f.eks. er egeløv i friske farver populært. Hvad angår teksten er der også nogle der er gennemgående; Enighed gør stærk! og Kend din ret – gør din pligt!

Fanerne har ofte været forrest i dramatiske begivenheder, hvor det gik hårdt for sig. F.eks. under Sømandsstrejken i Esbjerg i 1934, hvor der blev sendt en damper med københavnske betjente til byen. De var godt beduggede da de nåede frem og gik nærmest bersærk, da de jagtede demonstranterne gennem Esbjergs gader.

Der kom mange skruebrækkere til byen under strejken, og nogle opfindsomme aktivister havde lavet en særlig service for dem, når de ankom på banegården. En af de opfindsomme var Max Pigtråd som havde en motorcykel med sidevogn:

»Hej Kammerat, skal du ned på havnen?« spurgte han. Jo, det skulle han da.

Så hoppede den intetanende skruebrækker ned i sidevognen og blev kørt 10-20 km uden for byen. Herfra fik de lov til at gå tilbage til Esbjerg, og det kurerede mangan en skruebrækker.

Ri-bus konflikten

Under Ri-bus konflikten i Esbjerg (1949-95) var der en stor solidaritet fra både ind- og udland. Det var et smukt syn at se de mange faner af forskellige nationalitet og i mange forskellige farver. Det var en barsk tid med mange hårde sammenstød, og denne faglige og politiske kamp har prentet sig ind i bevidstheden.

Men der var også gode minder fra den tid, f.eks. da digteren Carl Scharnberg fejrede sin 65 års fødselsdag på blokaden på Ravnevej med kaffe og rundstykker.

Der var en vidunderlig fredfyldt stemning, og Carl Scharnberg gik smilende rundt og hilste på blokadevagterne. Det var uforglemmeligt, og busserne valgte frivilligt at blive inde den dag.

Fagbevægelsen og arbejderpartierne har et stort problem

med at tiltrække ny og unge medlemmer. I min fagforening Metal Vest, som er en sammenslutning af afdelingerne i Esbjerg, Varde og Ribe, er det mange år siden der deltog unge i en generalforsamling.

Fagbevægelsen må være mere opmærksom på den måde den fortæller sin historie på. Kan det ikke gøres på en mere spændende måde, så det tiltrækker de unge?

Det kunne være gennem tegnefilm eller animationsfilm, som fortæller om de første spæde forsøg på at starte arbejdernes organisering i Danmark. Det kunne også være ved at forny nogle af de gamle traditioner, så generalforsamlinger og møder bliver mere levende og spændende for de unge at deltage i.

Fornyelse

Det er jo en kendt sandhed, at man bevarer den sunde kerne i traditionen og samtidig fornyer den med det som er oppe i tiden. Ellers så dør bevægelsen.

Men vigtigst af alt; de unge må selv forstå nødvendigheden af at organisere sig i en fagforening og lære værdien af sammenhold og solidaritet. Jeg oplevede det selv i 1970'erne, da vi startede en Faglig Ungdom afdeling i Randers, hvor jeg boede dengang.

Det kammeratskab, vi oplevede dengang med sange og aktioner for at forbedre lærlingenes og ungarbejdernes forhold, står lyslevende for mig den dag i dag.

Mange unge bliver i dag klemt af systemet, men de står magtesløse og uden nogen reel hjælp fra den etablerede fagbevægelse. Her er også en stor opgave for fagforeningerne, at opsøge de unge på Erhvervsskolerne og i det hele taget være mere på mærkerne for at støtte deres krav.

Jeg vil gerne slutte kronikken med at fortsætte citatet fra *Pelle Erobreren*, der hvor demonstrationen er stoppet foran Amalienborg:

»Pelle står oppe på bukken af et køretøj og løfter den (fanen) højtideligt i vejret, et øjeblik kommer det bag på dem alle. Så begynder de at råbe, det stiger til en orkan. De hilser brødre-flaget, Internationales røde blodmærke — og Pelle som løfter det i sine forbrændte hænder, den gode kammerat der frelst barnet af ilden og førte bevægelsen til sejr! Og Pelle står og smiler åbent imod dem, som et stort barn. Der var et godt ord at sige til dem alle her, men hans mægtige røst er ikke kommet igen. Så fører han med en langsom drejning fanen rundt over dem som tog han dem i ed. Han er så stille i det, det er en gammel drøm han får opfyldt.«

Vi har en verden at vinde, hvis vi ellers bliver mere bevidste om værdien af vores historie og den store indsats som tidligere slægter har gjort.

Internationales første fane i Danmark, der deltog i Slaget på fælleden 1872 – brødre-flaget!

Bornholms frihedskampe (5)

Tak for din [Terkild Markers – Red.] kritik af mine indlæg om Bornholms frihedskampe (*Skub* nr. 4-2016). Det er vigtigt at få rede på hvad der op og ned i denne historie. Det er helt grundlæggende i marxismen, at *Alle hidtidige samfunds historie er en klassekampenes historie*.¹

Det gælder også for middelalderens Bornholm. Det er rigtigt at dele af det bornholmske borgerskab stod i spidsen for frihedskampen, men det var i høj grad den menige bornholmer som gjorde befrielsen fra svenskerne mulig, endda i flere omgange.

Som under besættelsen 1940-45 smeltede den nationale frihedskamp sammen med den sociale og demokratiske. Det fremgår af alle nedskrevne beretninger om Bornholms historie, inklusive det værk du selv refererede til.

Du henviser til min bog *Silke skal vige for vadmelsklæ'r* og mit essay om *Spartacus*. Det som jeg behandlede i dette essay, var kunstens rolle i fortolkningen af historiske legender, dvs. film eller teaterinstruktører, komponister og forfatteres arbejde med legenden om Spartacus.

Det er ikke noget essay om hvordan *historieskrivningen* skal

Den der havde magten på Hammerhus, havde magten over hele Bornholm

behandles.

Til slut et par ord om din påstand, at jeg videregiver *propaganda-løgne*. Besynderlig at at du falder for den borgerlige kampagne som har kørt i årevis, mod Sovjetunionens rolle under og efter besættelsen.

Er det udtryk for et progressivt historiesyn?

Lars U. Thomsen

¹ *Det kommunistiske Manifest*, Udvalgte Skrifter af Marx og Engels, bd. 1, s. 26. Forlaget Tiden 1976.

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea:

Vi tager afstand fra NATO's trusler mod Nordkorea

NATO's politiske råd – det såkaldte Nordatlantiske Råd – har i torsdags vedtaget en skarp fordømmelse af Den Demokratiske Folkerepublik Korea. NATO's Nordatlantiske Råd, der reelt er ledet af USA, fordømmer i skarpe vendinger DDF Korea for at destabilisere Korea og Nordøstasien. NATO-rådet siger bl.a. i sin udtalelse, at DDF Korea vedvarende udviser en provokerende og destabiliserende adfærd ved at foretage atom- og missiltest på trods af FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Derfor opfordrer NATO-rådet til, at der indføres endnu skarpere sanktioner og straf imod DDF Korea end de allerede meget omfattende af slagsen.

NATO er selv kendt for at være en aggressiv imperialistisk USA-ledet militæralliance, der har iværksat krige og destabilisering i flere lande. Af alle fordømmer NATO så det lille selvstændige DDF Korea, der har valgt en anden samfundsudvikling end den neoliberalistiske globalisering og går imod strømmen. Efter årtier med amerikansk atomoprustning og truende krigsøvelser i Korea har DDF Korea modvilligt set sig nødsaget til at udvikle et tilstrækkeligt afskrækkende forsvar

stående overfor verdens stærkeste militære supermagt USA. En supermagt, der endda igennem 66 år har haft og fortsat har op mod 40.000 soldater og et gigantisk våbenlager permanent stationeret på koreansk jord. I det lys finder vi NATO-rådets udtalelse helt absurd.

NATO's Nordatlantiske Råd kræver i sin udtalelse også, at DDF Korea vender tilbage til 6-partsforhandlingerne i Beijing om koreansk atomnedrustning. Det lyder smukt, men ved NATO ikke, at der ikke er noget DDF Korea hellere vil? DDF Korea ønsker mere end nogen part at se et helt atomvåbenfrit Korea og verden for den sags skyld. Det er USA, der blokerer for genoptagelse af 6-parts atomnedrustnings-forhandlinger ved at stille forhåndsbetingelser om garantier for en ensidig nordkoreansk atomafvæbning før genoptagelse af forhandlingerne.

NATO bidrager med sin udtalelse bestemt ikke til en fredelig udvikling i Korea. Tværtimod puster NATO til ilden og medvirker til konfliktoptrapning i Korea.

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea tager skarp afstand fra NATO's indblanding i Korea og trusler imod DDF Korea. Vi opfordrer til den bredest mulige opbakning til en klar afstandtagen fra NATO's Korea-udtalelse.

Anders Kristensen
formand

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea

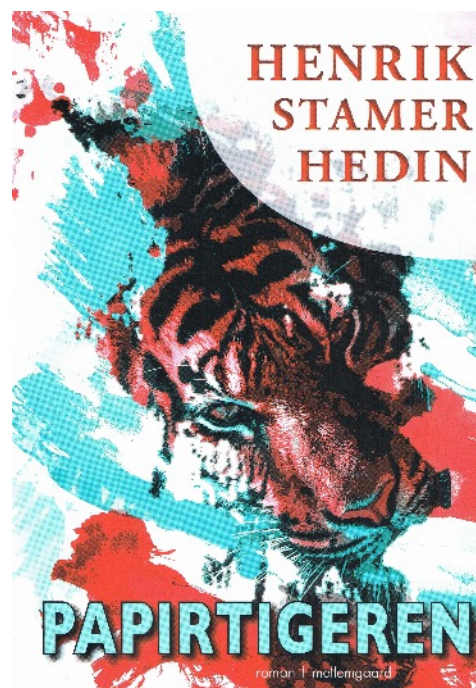
Papirtigteren

Spændende roman af Henrik Stamer Hedin
Anmeldt af Jørgen Tved

Christian er en dreng født omkring 1945, og som altid: Man er sikker på moderen, men det kan være problematisk, hvem der er faderen. Han var måske tysk soldat. Christian vokser op ved en såkaldt »onkel« Anton og »tante« Ingeborg i Frøstrup i det jyske. Han har dog nogle få gange om året kontakt til sin moder. Da han er konfirmeret er moderen blevet gift med en Sagfører og hun henter Christian hjem til et helt andet miljø ved Øresundskysten. Christians lange rejse er begyndt, men først skal han uddannes. Vi får en beskrivelse af hans liv i dette miljø, der naturligvis også omfatter besøg i det nordsjællandske, hvor flere af de mere velstående som bekendt har deres sommerhuse. Henrik afslører et godt kendskab til både Nordsjælland og senere til USA og Vietnam og landene der omkring.

Vi møder Christian, der er blevet til Chris og løjtnant i den amerikanske hær i krigen i Vietnam. Krigen synger på sidste vers. Vi får en skildring af livet blandt soldaterne, både ved fronten og når de er på orlov. Chris møder en vietnamesisk kvinde Waw, som siden hun var 10 år har levet som groft udnyttet sexobjekt og kan fortælle Chris, at det eneste hun har lært er at tilfredsstille mænd. Mellem Chris og Waw opstår et ambivalent forhold. Krigen slutter med det bekendte nederlag til USA. Chris kommer såret og som en af de sidste ud af Vietnam. Han får ansættelse i den amerikanske administration, men søger tilbage til Østen i et forsøg på at finde Waw, med hvem han har fået en søn. Han bliver viklet ind i grupper for hvem krigen aldrig er sluttet, men som nu forsøger at leve af handel og smugling af narkotika m.m.

Vi får en beskrivelse af de områder, hvor amerikanerne har skabt døde skove, hvor træer står nøgne og som søjler og hvor vandet stinker af råddenskab. Kemisk krig blev brugt mod et folk, som meget uamerikansk ønskede at leve i fred på egne betingelser.

Det vil føre for langt at gennemgå hele bogens handling, og jeg skal ikke her røbe hvor og hvordan Chris' lange rejse slutter. Den nye roman har alt det vi læsere ønsker. Den er velskrevet. Den er dramatisk. Den er realistisk. og den minder os om en del af Østens historie, som den udspillede sig for ca. 50 år siden.

Henrik tvinger ikke læserne til at tage stilling. Han missionerer ikke, men lægger mange forfærdelige kendsgerninger frem, som betyder, at al snak om demokrati, selvstændighed og menneskesyn, og hvem der forbryder sig mod disse begreber, nødvendigvis vil rumle rundt i vore hoveder.

Papirtigteren fortjener et stort publikum.

Henrik Stamer Hedin: *Papirtigteren*

Forlaget mellemgaard

376 sider • ISBN 978-87-7190-240-2

Bogladepriis kr. 259,95

I ØNSKES ALLE ET RIGTIGT GODT OG RØDT NYTÅR

PENSIONISTERNES KULTURFORENING AF 1965

Overgangen til socialisme i Danmark kommer i store træk til at foregå efter følgende retningslinjer: Den folkelige modstand mod EU betyder samlingen om et fælles antimonopolistisk program, der vil samle den overvældende del af befolkningen bag kravene. I denne kamp må arbejderklassen være den ledende kraft, fordi det er den bedst organiserede kraft. Efter frigørelsen fra EU, vil frihedskampen blive løftet op på et højere niveau, idet det ikke længere handler om at administrere EU-direktiver, men om at gennemføre socialistiske ejendomsformer. Det er en periode med skærpet klassekamp og en høj aktivitet i de folkelige organisationer, som en forudsætning for overgangen socialismen.

Godt nytår!

Lars U. Thomsen
Østergade 19
6700 Esbjerg

Nytårshilsner

fortættes de følgende sider

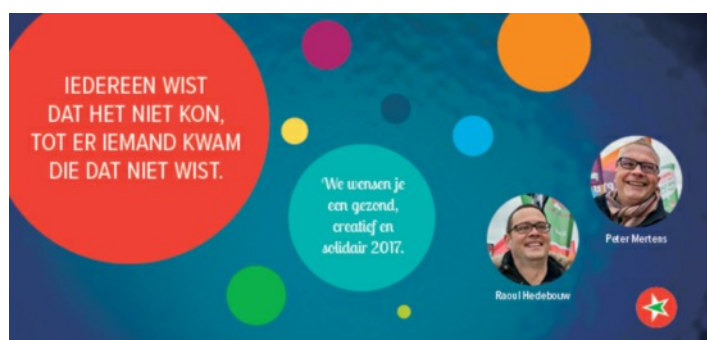
USAs Kommunistiske Parti

Grækenlands Kommunistiske Parti

Det Kommunistiske Parti i Tyrkiet

Hollands Kommunistiske Parti

Brasieliens Kommunistiske Parti

Den Cubanske Ambassade

SOLIDARITET MED DET CUBANSKE FOLK,

som har sagt farvel til Fidel men med ordene:
YO SOY FIDEL bekræftet, at de fører revolutionen videre.
Godt nytår til medlemmer, venner og samarbejdspartnere.

Dansk-Cubansk Forening * www.cubavenner.dk

10 АНЕМ
ПОТРСАН
М И Р

Recevez, chers camarades, nos meilleurs vœux de succès dans vos luttes quotidiennes pour la victoire de notre idéal commun, pour la paix et le socialisme-communisme.

PCRF

Receiv, dear comrades, our best wishes for success in your daily struggles for the victory of our common ideal, for peace and socialism-communism.

Frankrigs Revolutionære Kommunistiske Parti

من أجل التغيير والتضامن الأممي

For social transformation and international solidarity- Happy New Year

Pour la transformation sociale et la solidarité internationale- Bonne année

为了社会正义和国际团结，祝你新年快乐

Por la transformacion social y la solidaridad internacional- Feliz año nuevo

ماركس وانجلز

За социальные перемены и интернациональную солидарность - с новым годом

Für soziale Transformation und internationale Solidarität - Frohes neues Jahr

كل عام وأنتم بخير
الحزب الشيوعي اللبناني

Libanons Kommunistiske Parti

Libanons Kommunistiske Parti

2017
100 Years since the Great Socialist October Revolution

12 ОК ЭТОМ ВСЯКОМУ ДУМАТЬ НАДО, ЧЬЕ СЕРДЦЕ ОКТЯБРЬСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ РАДО.

"... the ice has been broken, the road is open ... the way has been shown"

V.I. Lenin

SOLIDNET.ORG

Solidnet.org

Solidnet.org

The PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS (PKP-1930, the Philippine Communist Party) wishes every success to all Marxist-Leninist parties throughout the world this 2017, as we jointly celebrate the centennial of the Great October Socialist Revolution.

For a peaceful and prosperous 2017 — thru international solidarity against imperialism, racism and all reaction ; and thru heightened struggles for peace, freedom, social justice, and national-democratic transformations toward socialism !

Filipinernes Kommunistiske Parti

Merry Christmas and Happy New Year 2017

Taistelu jatkuu!
Hyvää yhteistyön vuotta 2017!

JP (Juha-Pekka) Väisänen
puheenjohtaja – chairman

www.skp.fi
skp kommunistit
SUOMEN KOMMUNISTINEN PUOLUE
FINLANDS KOMMUNISTISKA PARTI
SUOMEN KOMMUNISTINEN PUOLUE
COMMUNIST PARTY OF FINLAND

Finlands Kommunistiske Parti

Finlands Kommunistiske Parti

For Peace, Progress and Prosperity in 2017!
Wishing you success in the struggle for genuine human and democratic rights and socialism!

Happy New Year

توبه نو سال
Tudeh Party of Iran

Tudeh, Iran

Удачи
Счастья
Люви

Tajikistans Kommunistiske Parti

Tajikistans Kommunistiske Parti

Iraks Kommunistiske Parti

Dear Comrads!
Communist Party of Norway
*wish you a happy and
 prosperous New Year 2017!*

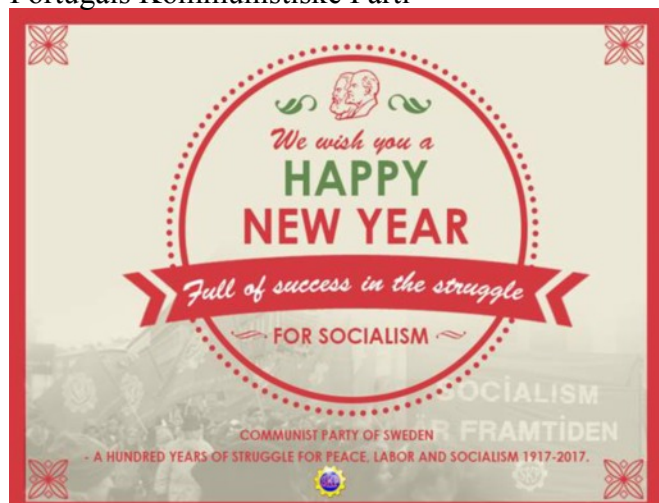
Runa Evensen
 Runa Evensen
 Chairman

Harald Reppesgaard
 Harald Reppesgaard
 Editor Friheten

Norges Kommunistiske Parti

Portugals Kommunistiske Parti

Sveriges Kommunistiske Parti

Tyrkiets Kommunistiske Parti

Sovjetunionens Kommunistiske Parti